

Orhan Eren Uncu

- Őirler -

Yayın Tarihi:

14.12.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acıları Yüreğe Gömmek Lazım!

Ne kadar sevsen,
Ne kadar sevilsen
Bir ağlasan, bir gülsen
Yaşananları düşününce
Acıları yüreğe gömmek lazım

Bir avuç bahçen olacak
Yağmurlar yağacak
-İşte be gülüm,
-İşte o zaman,
Tomurcuklar çiçek açacak
Acıları yüreğe gömmek lazım
Her taraf çiçek dolacak

Bir nasihat, bir sevgi
Ne kadarda hazlansan
Çiçeği demet yapan sevgi
Acıları yüreğe gömmek lazım
Demet demet çiçek, açmak lazım

Kış olacak, kar yağacak
Kimine mutluluk, kimine beyaz yorgan olacak
Koyacağız başımızı öne bitap
Dışarda yaşananları hatırlamak lazım
karanlıkta yalnız
Acıları yüreğe gömmek lazım
Dışarıya da bakmak lazım

Günü sevgiyle kucakla
Sevgiyi, kucak kucak, yaşa
Yüreğinde hep mutluluğu ara
Bir gün hüzne inat, göz damlasından
-Yüreğin de tomurcuklar olacak
Biri sevgiye, bir hüzne çiçek açacak
İşte o zaman
Acıları yüreğe gömmek lazım

Sesin çıkmıyor, anlatamıyorsun
yüreğin tükenmiş, hüznün yapıyor
Atacaksın kendini sokaklara
İşte o zaman
koşmak isteyeceksin, düşünmeden her şeyi
koca yeşile doğru
betonlara çarpmadan!
-Çarptın..
-Canın yanacak..
Acıları yüreğe gömmek lazım
Betonların gereksizliğini anlatmak lazım

Ben hep acı, hüznümü yaparım
Yağmurlar yağmadan
Hep hüznümü yazarım

Yok!
Acıları yüreğe gömmek lazım
Bende çiçek olur açarım
Bir şeyler anlatmak için yaşarım

07.02.2006
01:25

Orhan Eren Uncu

Adı Yalnızlık Olsun Aşkım

Adı yalnızlık olsun, aşkım
Elimde sonbaharın
Dağılmaya yüz tutmuş
Kurumuş yaprakları
Aşkım gibi
Korkuyorum, dağılacak

Dilim de, senin ismin
Notası olmayan bir şarkı gibi içten
Bağıra, bağıra
Kalbimin, derinliklerinden,
Adı, yalnızlık olsun aşkım,

Kışın erimeye yüz tutmuş
Bir kartopu, elimde
Koca buzullar gibi
Korktum eriyecek
Aşkım gibi

Güneş parlayacak, sensiz
Yeşerecek,
Bin bir ağaç,
Tomurcuk olacak,
Korkuyorum
Sensiz her taraf
Ve Ben!
Yine Korkacağım
Sen gideceksin...
Adı, yalnızlık olsun, aşkım

08.04.2005

Orhan Eren Uncu

Ağaç

Dağların başı ak takke,
Yamacın da ağaçlar, dağ yolu gözlüyorlar,
Güneştir onlar için umut
Üfler dağların yamacından rüzgâr
Kimine umut, kimine huzur pişer
Olgunlaşır, ekşiden şerbete dalında

Bir zaman olur, meyvesinin rengi al olmadan
Düşmüştür yamacına insanoğlundan bir har
Bakar bakarsın karanlığa,
Ak takkeli dağlar olur al takke
İçimizde kocaman bir yara
Ağlamayan dağlar ağlamayın
Oy dağlar dağlar

Biz insanlar yalnızlığa ağlarız, ayrılığa
Onlar dalından koparıldığına
Bir şey istemezler,
Rüzgârlara sığınır, yağmurlarla yıkanırılar
İçinde ne dünyalar yaşatırlar
Ah, o güneş yok mu? Sarıldım mı?
Çocuklar gibi bir o tarafa, bir bu tarafa
Şen kahkahalar atarlar.

Dağlara bakarlar gün boyu
Ak takkeli dağlara
Biz geçeriz kır çiçekli süslü balkonlarından
Boyunlarını bükmeden rüzgâr salıncaklarında sallanırlar
Naz yapar gibi yeşil elbiseleriyle
Ah o dağlar dağlar
Başı ak takkeli dağlar...

02.06.2009

Orhan Eren Uncu

Aklımda Sen

Her an aklım da sen
Gözlerime bak diyen çırpınışlarım,
Bak gözlerime!

Neden?
Mutluluklar çiçeklerin arkasına saklanır?
Ve neden çiçekler senin kadar güzel.

Her an aklımda sen
Her yer çiçeklerle süslenmiş
Aşklar hep ürkek
Zaman ne kadar da çabuk geçiyor
Çiçekler boynunu büktü
Yağmurlar yağmurlar yağsın istiyorum

Her an aklımda sen
Neden?
Çiçekler en küçük esintide boynunu büker
Ve neden her yeri hüzün kaplar
Gözlerime bak diyen çırpınışlarım
Bak gözlerime!
Bükme boynunu, tut elimden
Her an aklımda sen

16.09.2007

Orhan Eren Uncu

Aldırma Gönül

O zamanlar ne de çabuk geçti
Aklımın ermediği zamanlar
Kopan fırtına, yitip giden canlar
Ezbere yattığımız marşlar
Herhalde karanfiller açardı
Mühendis bey söylerdi
Yeni günler farklı olacak
Bulgur, Ayşe fasülyeye terfi olacak
Açlık yokluk konuşulmayacak
Çarıkları bırakıp herkesin bir potini olacak
Aldırma gönül aldırma,

Sabahın canın da babamın yanında
Mühendis Bey, söyler karlı kayın
Yol bir başka geçer
Zaman fırtınalara gebeydi
Canlar can'a her yer sıra
Bu düzen tutmaz, yalnız adımlarla
Mühendis Bey söylerdi
Aldırma gönül aldırma

Can özgürlükdenmi alınırdı,
Karanfiller neden kan kırmızı açardı
Yokmuydu başka renk?
Aklım ermezdi yeni gün'e
Her güneş doğumu yeni yıl açardı
Artık Mühendis bey de yok
Karanfil, karanfil olmuş
Yokuşlar iniyorduk,
yokuşlar çıkıyorduk
Ağır türkülerini çalarken
Karanfil neden kan kırmızı açardı?
Aldırma gönül aldırma

Orhan Eren UNCU
23/05/2007

Orhan Eren Uncu

An

Zaman, Rakı'nın dem aldığı,
Ustaların çekişmelerinin başladığı an,
Garsonlar soluklanıyor,
Komilerin koşuşturduğu an.

Gökyüzü maviliğini almış,
Bir bir yıldız seçiyorken,
Sanat müziğinin sızlatan nağmeleri
Geç oldu, anılar dün de kaldı,
Bak yarınlere, bir kaldı dediği an.

Zaman, küskünlerin acaba olur olmazları,
Rakının bir dublesi daha var dediği an.
Zaman,
Yarınlerin daha farklı olacakları üzerine,
Hikayelerin dinlendiği, nasihat zamanı.
Zaman, gökyüzü'nün
Yıldızlı örtüsüne sarıldığı an.

02.04.2008 Antalya

Orhan Eren Uncu

Anne

Bazen gökyüzü çağırır beni anne
Seni görürüm
Pamuklaşır bulutlar, ellerin gibi
Sarar beni sıkı sıkı
Nerdesin anne
Ben senin olmadığıın yerdeyim

Bazen yağmur yağar, gök akar anne
Her yer sırlıklam
Hatırlarım,
Ben çirpınır kaçardım, sen yıkardın
Artık kaçmıyorum
Nerdesin anne
Ben senin olmadığıın yerdeyim

Her yer kurak insanlar aç, anne
Her lokmada dualarla seni anıyorum
Hani zorlardın
Bir daha, bir daha, bu son
Son oldu anne, tadı yok
Nerdesin?
Ben senin olmadığıın yerdeyim

Okuyacak
Büyük adam olacak derdin ya anne
Okudum anne, okudum
Sıralardayım, sınavlardayım
Sen nerdesin anne
Ben senin olmadığıın yerdeyim

11.02.2007 Antalya

Orhan Eren Uncu

Anne ve İzbe Ev

Annem annem, güzel annem
Ne okuması vardı, nede rahatı
Elinde süpürge, üç kuruş para
Bizi insanca yaşatmaya kalkardı
İzbe kulübeyi, saray yapmaya kalkar
Gücü tükendiğinde, İçin İçin ağlardı

Hayatı zor yaşar, dışlanmış olsada
Onurlu gurur içinde, yaşardı
Çocuksu hayatımız da
Onun zorlukların da
Koşuşturduk hep yanında

Umutları vardı, çocukları vardı
Zor yaşanan bir, hayatı vardı
Başarısını bizimle,
Yalnızlığı, çaresizliği
Yüreğinin de yaşardı

Babamın maaş günün de
Elinde Pazar torbası
Arkasında mır mır ben
Uç kuruş para, pazarı dört yapardı
Günün akşamın da
O gün doyduk ya
O an kadar zamanı, gururla yaşardı
Elinde bir süpürge, bir kürek
İzbe evin etrafın da, ring atardı

27.05.2002

Orhan Eren Uncu

Ayaz Odalar

Gideceğim, yalnızlığıma,
Dağılmış yuvama
Eski anılarla yüzleşip
Kalan son kadehlere

Kaderin kalemiyle yazılmak
Yeni bir sayfaya
Ayaz odalarda
Mum ışığında yanmak
Umutla sarılmak, yarınlara

Hep anılar, hep anılar
Loş ışıklarda,
Mum yanar pervasız
Gecenin karanlığında
Işık hüznese dalgalanır
Nemli duvarlarda

Anılar gelir, gider
Zaman geçer, geçer
Kader çizer, çizer

17.10.2004
00:40

Orhan Eren Uncu

Ayrılık

Ayrılıklar,
Buruk bir havaya sarar beni
Gözlerim dalar, uzaklaşırım
ve neden?
Söylenirim için için
Anılar gelir gider,
Sorgularım yalnızlığı

Artık,
Uzun zaman geçti
Sevgiye hasret adımlarla, yalnız yürümek
Sevdiğimin sıcaklığı olmaksızın
Hırpaalar, yorar her anı
Nedenler de niçinler de kaybolmuş
Acımasız yalnızlığı sorgularken

Sevgi,aşk,ihtiras ve tutku
İnsan için yaşanmalı
Yalnız kalmak için,
Ayrılık acısını tatmak için,
Neler yaşanmıştı? Yaşanıyordu?
İnat, inat

Küçük olaylar,
Kör düğümlere sarılıyordu
Sıcak sevgiler,
Kör ayazlarda soğuyordu
Yalnızlık, bütün asiliği ile bir inat yürüyordu
Tüm ıslaklığıyla
Haklı olduğumuz bar üstü mahkemeleri
Devam eden sorgular, sorgular...
Zaman, yalnız geçiyordu saçma, mahkemeler de

Tutmaz,
Tutmaz, aşkımın yerini bir başkası
O olmalı, O yaşanmalı
Benzersiz sıcaklığı ile şehvete sarmış
ve yalnızlık mahkum olmalı
Sevdiğimin kollarında bir ömür, kalabalık

Aşk yaşanmalı her anında.

24/04/2007

Orhan Eren Uncu

Bakış

Deniz'e göz süzüyorum,
nekadar da güzel bir hava var.
Altına gizlendiğim ağacın yaprakları da
bunu anlamış olmalı ki!
Rüzgarı aralarına almış raks ediyorlar

Rüzgarlar memnun,
Ben memnun,
Yapraklar memnun.

İnsan zamanın geçmesini istemiyor
Gökyüzü mavi, deniz dalgalı, şımarık
Od a rüzgar ile raks ediyor olmalı
Bazen seviniyor,
bazen kızıyor köpük köpük salıyor kendini kıyıya
Martılar çığlık çığlığa,

Rüzgarlar memnun,
Ben memnun,
Deniz köpük köpük,
İnsanlar şaşkın.

Kaldım dallar altın da elimde yarım poğça
Süzül süzül süzülerek
Rüzgarlar vardı, yapraklar, deniz vardı
Birde mutlu yaşanması gereken hayat.

15.11.2007 Ant.

Orhan Eren Uncu

Başaklar

ve ben açım, uykuya
neden bilmiyorum, rüyalar yorgunluk verir oldu,
oysa bir gök yüzü onu saran yıldızlar,
yıldızlara sarılmış umutlar her renkte yanım sönüyorlar
yalnızlık her zaman olduğundan daha fazla,
-bilmiyorum neden?
içine girdiğim bir yalnızlık tünelimidir?
o zaman neden açım sevgiye...
neden yollar bu gün daha karmaşık..ve mesafeler anlamsız
sevgi uzaktır belki bana,

yolum olacak bir gün.. ona benzer bir de rüya...
tarlalar uçsuz bucaksız, kocaman başaklar
dalacağım tarlanın orta yerine,
beni aşan başaklar, sarılacaklar bana,
başlarını sallayacaklar hoş geldin diyerek..

ben çaresiz ve çıplak...kendini saklayan...
doğa anne diyecek ki! utanma artık evindesin...
bu gün güneş farklı doğacak...
ve ben sararmış başakların arasında yeşillerini arayacağım..
umutlarım gibi onlarla sararmak için...
Bir de Turkuazlar var,
uzakta bir tepecik,
gökyüzüne yakın noktasında bir turkuaz...
açmış saçaklarını...beni davet edecek...
sırtımı dayayacağım turkuazın gölgesinde tüm yalnızlığımla...
yeşil başakları arayacağım...
başaklar sararmış, yaz küsmüş olacak.
işte o zaman üşümeye başlayacağım...

onlar olmayacaklar...
ben turkuazın altında bakınırken...birileri gelecek...
ve başaklarımın boynu bükülecek...
Doğa anne saçlarımı karıştırarak dur diyecek
çevreme baktığımda...her yer çıplak...ben çıplak

başaklarımı arayacağım
artık onlar rüzgarlarla dans etmeyecek...
ve turkuaz istediğini alacak,
çıplak bir tepe..ben burdayım dercesine...
ve ben özleyeceğim sallanan koca başakları
bir sonraki yıla kadar...
her yer çıplak ve ben çıplak

Ant. 16.12.2008

Orhan Eren Uncu

Bebek

ee bebeğime

Uyu Bir tanem, yarinler senin için gül açacak
Uyu Bir tanem, güneş senin için mutluluk yayacak
Ağaçta meyve çiçekleri, toprakta gelincikler açacak
Uyu Bir Tanem, annen sana yarin mama olacak,
Can katacak

Şimdi ağlıyorsun, yarinleri görmeden
Dertlerin agularda, oysa ki yarinler ne kadar soğuk
ee bebeğime, e
Uyu yavrum, annen yarinlerde de yanında olacak
Uyu yavrum, annen sana sevgi olup, saracak

Bir tanem, bebeğim...
Geceler tüm öfkeyi ve korkuyu yarinlara taşır
Anneler yavrusunu gögsün de, sırtın da
Korkma uyu bir tanem, annen hep yanın da olacak
Uyu yavrum, uyu, ee bebeğime, e

Bir gün olacak büyüyeceksin bebeğim
Güzel şeyler yapıp, göstereceksin kendini
Geceyi yalnızlığı, karanlığı göreceksin, öğreneceksin
Ve anneni, bebekliğini özleyeceksin
O sıcak sevgiyi, uyu bebeğim uyu
Korkma, uyu, ee bebeğime, e

14 Kasım 2006 Ant.
13.56

Orhan Eren Uncu

Belki!

Bazen yürümek istersin yüreğinin gittiği yerlere...
gidemezsin..huzur denilen olgunun ne anlama geldiğini tartarsın...
ama anlayamazsın...
yollar uzar...her şey büyür gözüne...koşmak istersin...
kaçamazsın...
karnın açtır,boynun bükük...
üçsüz bucaksız tarlalar arasında yiyecek bir şey bulamazsın...
açsındır...
umut,umut saklanmıştır..
arasında bulamazsın..
işte öyle bir şey....

Orhan Eren UNCU
18/18/2009 ANTALYA

Orhan Eren Uncu

Ben Geldim

Hani o dağların başı dumandı?
Zirvede mutluluğun izi vardı,
Beni sevdiğimden ayırdılar
Zalimlerin elinden,
Yokluğun pencesinden
Sevdiğim gitme dedi gülüm,
Ben geldim...

Hani oralarda güneş farklı doğardı
Yalnızlıklarla, yoklukla yoğurdular
Sensiz uzaklarda canım
Hep gariban, hep oksüz bıraktılar
Sevdiğim gitme dedi gülüm,
ben geldim...

Hani gülüm,
Dereler çağlar akardı?
Kenarında mutlu mutlu insanlar vardı
İnsanlar gülüyor, koşuyor, oynuyordu
Yok Gülüm,
Sadece hüzün gözyaşları
Sadece, yalnız hıçkırıklar kaldı
Sevdiğim gitme! dedi, gülüm,
Ben geldim...

11.03.2002

Orhan Eren Uncu

Bir Can

Bir kapı tıklaması içten
Bir can, bir can
Kapılar çalınıyor
Umut içinde beklerken
Bir can, bir can

Gelen yanlış insan

Bir kapı tıklaması içten
Bir can, bir can
Kapının önün de
Arkasında bir can
Bir can, bir can

16.09.2007

Orhan Eren Uncu

Bir Masaldır Aşk

Bir varmış, bir yokmuş
Aşk denilen bir duygu varmış
Bir kötü, bir iyi yaşanmış
Zaman içinde,
Aşk savaşı, hep yapılmış
Açılan yaralar kolay kapanmaz
İnsan yüreğini dağlarmış
Hayat içinde insan
Bu savaşla yaşanmış

2003

Orhan Eren Uncu

Bir Tanem

Ben yalnızlığıma, bir mum yaktım
Sen bir tanem
Mutluluk için yak
Gökkuşığı renginde olsun

Ben yalnızlığımı gecelere
Puslu, yıldızlara
Sen bir tanem
Güneşin sıcaklığına bırak
Yalnızlıklar benim
Mutluluklar senin olsun
Bir tanem

08.02.2004

Orhan Eren Uncu

Bir Zamanlar

Bir zamanlar kuyruklar vardı,
karneyle sıkıştırılmış,
Ekmeksiz sofralar.
Bir de umutlar,
Sizin, bizim otobüsler,
Sizin, bizim mahalleler,
Gözü boyanmaya çalışan, aç bir halk.

Zaman, ona sığınana kucak açtı
Bölündü açlık, sağlar da sollar da
Annelerin dertleri azdı ya!
Ağıtlar da can pazarın da
Gülüm analar vardı..
Ağıtlarda canı için yandı.
İnsanlar açtı,

Bir zaman açlıklar vardı
Siyasilerin yarasalığı,
Sonra, akan kanlara, bakmadan.
Çok fazla kaşdı dediği
Depolarda tüketilen canlar...
Umut dolu insanlar
Adi suçlularla karıştırıp, astığı
Kimin ne olduğunu bilmeden,
Beklenmeyen. İnfazlar...

Bir zaman kardeşlik vardı,
Sağı, solu olmayan
Türkü, kürdü, lazı, çerkezi
Her şey vardı, toprağımız da
Açlığı yokluğu tatmış
Savaşlar da boyun eğmeyen. bir de halkı.

Büyüdük yalnızlıkların da
Güvendik siyaset yapana da
Bir gömleğe kravat takana da
Zaman ne çabuk da geçti
Camiler mabedimizdi, şeriatta kaleler oldu
Babam, dedem namaza yatardı
Şeriat denilen, onlar için hayeldi.
Ehli selimler de vardı
Camiler bizimdi, vatan da, emekci insanlar da
Gavur, bu zaman da herkesime dost oldu.

Bir zaman,
Ülkesini seven insanlar da vardı.

Şimdi!

Zaman durdu! İnsanlar sustu,
Asılanlar, yananlar, yalancık hatırlanır oldu.
Biz bunları da geçtik.
Yürekler de değişmeyen, damarlardan akan kan oldu.

Ufak polemikler sorun oldu.
İnsanım iki laf, arasında ezilir oldu.
Elin gavuru topraklarımız da.
Filosuyla tatil yapar oldu.
Yok dedik, dayağı yedik.
Canım Türkiye'min Toprakları,
Gavura peşkeş oldu.
Uyan Türkiye'm Uyan
Yahudisi, Ermenisi Uyumuyor
Ruslar Akdeniz'i satın almış
Osmanlıdan beri rüyasını görüyor..
Devlet uyuyor.

Bir zaman oldu,
Vatan insanı denilenler, vatandaşları bırakıp
Onlardan zoraki kazandığını
Gavurlara, peşkeş için, sofralar koydu
Bunun adına ekonomik akım,
Yaltakçıları devrim diye haykırır oldu.

Yapmayın, etmeyin diyenlere
Kapalı kapılar ardında, nasıl yapırlar anlatıldı.
Hiçbir şey yokmuş gibi hayatlar yaşanır oldu.

Bir zamanlar buğday satardık,
Şimdi!
Şimdi almak için yarışır olduk
Buna da "Serbest Ekonomi" adını koyduk
Bir zamanlar, canla başla, çalışan bir halktık
Atanın arkasında saftık.
Sonra, satılanların arakasından baktık
İş yaratılacaktı ya! ..işsizlere yoldaştık
Sattılar, sattılar..işçiye yaşayacak yer koymadılar...
Çiftciye tohumu gavur sermayesinde sattılar.

Şimdi!
Canım Atam'ın Ölümün de doğumun da
Şov yapar olduk
Solu sağı aldık, bir de gavur `a kucak açtık
Orta'ya kürt sorunu yaydırdık,
Ermeni Fransız'a ortak

Ermeniye can olduk...
Oda gavur ya, soykarıma yastık olduk
O neki!
Uyu Türkiyem uyu.

Sınır komşumuzda ki Marabaları,
Ağa görür olduk

Bir zamanlar Türk insanı vardı,
Açlıkta yoklukta bir.
Oyuna gelmeyen savaşların da bir bütün,
Türk insanı vardı.

Bir zamanlar!

Bu vatan zaman içinde
Gavurun oyunu ile can veren bir yer oldu.

Sağ direk, sol direktan dahamı iyi taşırdı temeli
Yoksa başka direk şartmıydı.
Canım vatanım, insanı tüm emeği ile varken?
Adam gibi adamlar olsaydı biz koçlar gibi
Ayakta olmazmıydık,
Astık, yaktık gavura haz tattırdık.

Bir zamanlar,
Emekçilerim, emeğim vardı, bir de çiftçiler..

E... bu gavurlar camdan bacadan bakıp bakıp..
Yarınlarını hatırlar oldu...
Bir halkın kaderini insanlar belirler..
Irak'ta...insan nedir onu anlar oldu...

Kanını emdikleri Afrika'yı Öyle hatırladılar..
Filistin'i, Yahudilerin arka bahçesi yaptılar
Korktular, nereye kadar, çalacaksın...
En azından onlar;
Çinliler savaştılar,
En azından Ucuz mal da şampiyonlar.

Çin Seddini,
Çinlilerden gördüler; Aha bu Yahudiler,
Filistinlilerin toprağına çalarak
Filistin merasında Yahudi sedi kurdular.
Birkaç Yahudi parçasının,
Filistin çocuğına çoluğı'na
Sniperlerle yalancı üretim filimleriyle biz bak,

insanız hatırlatması yaptılar...
İnsan, İnsan...
Kanlar vardı akan.
Güldür güldür
Tüm acımasızlığıyla, BM destekli.
Arkasına da insan haklarını taktılar...
Filistin de çocuklar ölüyor.
Herkes göz yumuyor.

Gavurlar, insan hakları savunucuları, buna çanak tutuyor
Uyu Müslamanım Uyu, Uyan Türkiye'm Uyan

Bu acılar...
Nasıl bu yüreğe kazındılar. Unutulmayacak...
Ve onların olmaz olmazlarını anlatan
Siyasetin anlamsız şaklabanları.

Ve yaşanmışlıklar,
Ve yaşayacaklarımız....

Unutulmayacaksınız. Biz Unutmayacağız.
Ne Türkiye üzerine yapılan oyunlar,
Ne Filistin de mücadele veren kardeşlerimiz.
Ne de yalancı Yahudi emperyalizmi....
Nede sizi kendini affettirmeye çalışan,
Alman yapımı yalancı filimler.
Nede Almanların size yaptıklarını unutturabilir,
Nede sizin Filistinlilere Yaptıklarınızı...
Nede müttefikiniz(miz) Amerika.....
Filistin de çocuklar can çekişirken,
Misyonerlik yapan kızılhaçınız.....
Bir zamanlar..
Bir zamanlar..

26.08.2007-03.33

Orhan Eren Uncu

Bitmeliydi Kalem

Bitmeliydi kalem, sonuna kadar
Mutluluk yazmayacaksa
Ayrılık olacaksa
Can yakacaksa
Bitmeliydi kalem, sonuna kadar

Bir gelin, bir damadın
Elinde olmayacaksa
Bir doğum belgesin de
Bir aşk mektubun da
Resim yapan çocuk da
Mutluluktan olsa gerek
Bitmeliydi kalem sonuna kadar

Düzensiz bir yaşam da
Hilekarın yanın da
Kendini kaybeden dolandırıcı da
Riyakar insanlar da
Zorunluluktan olsa gerek
Bitmeliydi kalem, sonuna kadar

13.02.2004

Orhan Eren Uncu

Biz Ne Yarınler Gördük

Biz ne yarınlar gördük, dünden kötü
Yaşımız gençti, yaşadıklarımız gerdi
Her eline mikrofon alan şarkı söylemedi,
Söz verdi,
Bekledik!
Sonu mahkemeydi, yargılandılar
Anlamadılar yaşadıklarımızı
Onlar için oyundu,
Bizim için gerçek
Beraat ettiler, güle oynaya
Biz ne yarınler gördük, dünden kötü

Yaşımız gençti,yarınlere umutla baktık,
Açtık!
Umutlarımız vardı,
Çocuklarımız,
Düğünlerimiz,
İyi olacak, yarınlerimiz vardı
Bir kaç kendini bilmezi, insan sandık,
Bir Oy kadar canımız vardı
Onu da onlara kaptırdık.

Biz ne yarınler gördük, dünden kötü
Yaşımız gençti,
Bıraktık, Umutları, mutlu yarınları
Bıraktık, Mutlu geçecek günleri
Bıraktık, Bu yanlış demeyi,
Bıraktık, İnsanca yaşamayı,
Bıraktık,
Biz insanız demeyi

Yine mikrofonlar elde,
Şarkı söylemeyecekler.
Bir Oy kadar canımız var onu isteyecekler
Biz ne yarınler gördük, dünden kötü
Yaşımız gençti, yaşadıklarımız gerdi.

12/06/2007

Orhan Eren Uncu

Çiğliklar

Çiğliklar susmuyor
Solmaya yüz tutmuş güller
Nefes veriyor, kuruya kuruya
Sen uzaklarda ben burda
Çiğliklar, çiğliklar

Umutlar tel oluyor,
ben yetişemiyorum
Sözler toprak, yeşil yetmiyor
Su topraktan uzak, ben senden
Çiğliklar, çiğliklar

Seviyorum... Sevdimderken.... olmuyor
Sen benden uzak, ben senden
Yalnızlık çok zor oluyor
zaman sevgisiz yaşılanıyor
Çiğliklar, çiğliklar

Orhan Eren Uncu

Çiçeğe Muhabbet

Çiçek,
Şevdiği toprakta renklenirmiş...
Yeri değiştigin de
Bekler
Beklermiş
Çiçek,
Bir zaman sonra
Tomurcuk olup
Patlarmış
Başka başka renkler de açarmış...

2005

Orhan Eren Uncu

Çiçek Olmalı

Şimdi bir çiçek olmalı
Kuraklaşmış bedenim üstüne, kök açmalı
Rengi sarı olmalı,
Açtıkca,
Ruhuma güneşin sıcaklığını yaymalı,
Isıtmalı,

Şimdi bir çiçek olmalı
Bitkin düşmüş bedenimi sarmalı
Rengi mavi olmalı
Açtıkca,
Ruhumda dalgalanmalı, köpükler sarmalı, her yanımı
Meltem olmalı hafif meşrep,
Ruhum denizde dalga martılar arkadaşım olmalı
Şımartmalı,

Ruhum, ruhum yalnız kalmamalı
Şimdi bir çiçek olmalı
Rengi kırmızı olmalı
Her anımda yanım da bana can olmalı,
her yanımdan aşk akmalı, eli ellerim de
Bedenime can olmalı

Şimdi bir çiçek olmalı
Yalnızlığım bedenime,
kır bahçelerinin renkleri ile saklanmalı
Rengi yeşil olmalı
Gönül bahçemde yeşile, buğday sarısı, göz kırpmalı
Ve biz bu bahçe de senin ile
aynı ağacın dalın da çiçek açmalıyız.

13.04.2008

Orhan Eren Uncu

Çocuklarım

Ne zaman gözü yaşlı bir çocuk görsem
Düşünürüm annesini,babasını
Ne zaman hüzünlü bir çocuk görsem
Düşünürüm ailesini,
Benim öpülesi çocuklarım

Ne olur çocukların,çocuklarımızın,
Tek oyuncakları,mutluluğu,sevgiyi
Elerinden almayalım
Hayatlarını yalnızlığa bırakmayalım
Benim öpülesi Çocuklarım

Kavgayla,alkolle
Körpe beyinleri yıkamayalım
Şirtına bir yükte biz koymayalım
İradesini, direncini bir de biz kırmayalım
Onlar bizim çocuklarımız,yarinlerimiz
Koruyalım sevelim,sarılalım
Yarinlerimiz,bizim çocuklarımız.

08.05.2002

Orhan Eren Uncu

Deniz Kokuyorsun

Deniz Kokuyorsun
Çakıl taşlarını, çarpa çarpa
Yüreğime
Sıcak bir meltem
Seni bana taşıyor
Deniz kokuyorsun
Köpük, köpük

Yürüyorum yanında
Sen Hırçın
Dalga, dalga açılıyorsun
Geçmişim canlanıyor
Çekiyorsun özlemlerime
Kulaç, Kulaç
Ben kayboluyorum
Sen duruluyorsun..

Artık derinlerdeyim..

Mercanlar kesiyor
Islak, acımasız
Görünmeyen çizgilerle
Canım yanıyor..
Kaçıyorum, dalga dalga
Kıyıya...

Ƙeder yaşıyorum
Özlüyorum
Anaför oluyorum
Küçük balık havuzlarında
Sen
Dalga dalga
Deniz kokuyorsun
Köpük, köpük
Sarıyorsun her tarafımı
ve Ben
Deniz taşıyım, Yosun tutmuş
Batıyorum..

Orhan Eren Uncu

Dokunmayın

Benim atlarıma dokunmayın
Onlar özgür olmalı
Doğada zencefil çiçeklerinde
Dağların en has kekiklerini tatmalı
Onlar özgür olmalı
Bizim olamadığımız kadar özgür
Onlar koşmalı, koşmalı
Özgür olmalı

Toynakları düşmeli nefes nefese
Yırtarcasına toprağı
Sallamalı yelesini bakir, tüm kıskançlığıyla
Kışnemeli dörtnala
Onlar özgür olmalı
Bizim olamadığımız kadar
Onlar benim atlarım özgür olmalı
Dokunmayın...

05.03.2007 Antalya

Orhan Eren Uncu

Dostum

Ben seni sevdim
İnsanlığını sevdim
Yok paranla aldığın, zeytini, peyniri
Benimle paylaşmanı sevdim
Dostum bilesin,
Yalnız dünyası olanların
Gariban dostluğunda
Gezinmek,
Ona düşerken yetişmek
Ayrılıkta, mutlulukta
Omuz omuza durmak, zor dostum

Her zaman, gülmeyen gözler,ağlamaklı
Kalkmaya çalışan,
Yalnızlığın da sana sarılan
Ben senin hoppalığını sevdim
Ağırlığından değil
Yalnızlığında değil
Beni sende itmedin
Dürüst yanını sevdim dostum
Ben gezerken düşmüş, sokaklar da
Beni aramanı, bana sarılmanı
Sevdim dostum
Durup, durup
Sen bu olamazsın demeni sevdim
İşte bak şimdi ayakta dimdik
Daha hedef, daha nişane
Dostum bana destek olmanı sevdim

12.04.2004

Orhan Eren Uncu

Dökülür

' Unutulanlara, unutanlara
kendine bir şey sananlara'

Sonbaharın yaprakları, dökülür canım
Öyle bir dökülür ki!
Ahenk için de dalga dalga
Ve toprağa düşer
Şaşar tüm burukluğuyla
Kış kış gelecektir,
Ama O
Dalında olmak ister
Düşmüşür, kalkmak ister

Haşret öfkeye seslenir
Yağmurlar yağar
Artık zaman ıslanmış, yoktur
Adımları hisseder yüzün de
Artık yaprak olamaz
Balçıktır o çamur olmuş
Nefes almaya çalışan.

Sonbaharın yaprakları dökülür
Dökülür canım
Öyle bir dökülür ki
Ahenk içinde dalga dalga
Zaman geçmiştir
Mevsim kıştı, donar
Ya balçık,
Balçık taş olur, taş oldu ya!
Kendine yer arar
Bilmez ki! , arkasında ilkbahar var
Bilmez, bilmez
Taşın suyla kesildiğini
Kendine yer arar, arar
Ahenk için de

Kibrinden görmez nerden geldiğini
Mezardan fıskıran toprağa
Duvar olmuş..
Basarlar, üstüne üstüne

Sonbaharın yaprakları düşer
Öyle bir düşer ki
Ahenk için de, dalga dalga
Ama o dalında olmak ister
artık her şey için geçir

Orhan Eren UNCU
26/05/2007

Orhan Eren Uncu

Elinden Tutsam

Aşk yoksunu yüreğim sevmiştii
Değerini bilmeden, zamanında
Sevdiğini de düşürmüştü yürekten
Şimdi her günüm yalnız,
Bir eziyet
Kimi ararım bilinmez
Elinden tutsam, düşürürmüyüm, Seni?

Belki de gün açar yarin
Yüreğimde bir kıpırtı
Sonbaharın yağmurları da geldi geçti
Kaç kaç yollar tükendi
Elinden tutsam, ıslatırmıyım, Seni?

Yürümek istedim, yalnız
Kaçar adımlarla
Sarılmışsın bana
Yüreğime kar yağmış, zamanında
Hava ayaz, dona çalmış
Elinden tutsam üşütürmüyüm, Seni?

15.02.2006
15:35

Orhan Eren Uncu

Ellerim Üşüyor

O an sirenler çalıyordu
Ben anlamsız bakışlarla yalnızlığımı koşuyorum
Dar sokaklarda tüm umursamazlığım
Ellerim üşümeye başladı.
Oysa ki..
Bunaltıcı sıcak tüm bedenimi sarmıştı
Yapraklar sonbaharın yavaşca yol aldığını anlatırken

Sirenler uzaklaşmıştı
Köşeler döndüm, yokuş kaldırımsız yollarda
El ele tutuşmuş sevgilileri görünce
Ellerim üşümeye başladı
Yalnızlığımı gördüm, kıskandım
Sonbaharın yaprakları bağıyordu
Kışın narasıyla savrulurken
Ben anlamsızca koşuyordum

Çıkmıştım dolambaçlı yollardan, yalnız adımlarla
Aklımda karamsar bir resim, kıyıya doğru
Deniz ilk defa gözyaşını anımsatıyor
Bir ileri, bir geri akıp duruyor
Küçük kayıklar artık ruhumda ki, küçük yaralar olmuş
Kanatırcasına kaşımak istediğim
Ellerimin üşüdüğünü hissettim

Sevgililer manzarayı meze yapmışlar
İtiş kakış kıyıda o anı tadıyorlar ve ben
Ve ben tüm kıskançlığım
Denizle gök yüzünün birleştiği yerde
Bir şeyler arıyorum
Sevgiden arta kalan ne varsa
İrkildim..
Ellerimin üşüdüğünü hissettim
Sokaklarda kaybolmalıydım
Kalkmalıydım ve gitmeliydim

Aklımdaki resim manzarada kaybolmuş gitmiş
Koca karanlığa dönmüştü
Her yer ve ben kalkmalı gitmeliydik
Evime ev dernirse eğer

Dolapta olmayan ekmeğe uzanıp
Küflenmeye yüz tutmuş zeytinleri ekmeğime...
Aç olmadan uyumalıydım
Yorgandan bozma battaniyeme sarılarak
Hepten üşütmeden

Karnım hala aç ve tüm çaresizliğimle
Kıyıda oturmuş denizi yaşıyorum
Sevgililerin itiş kakışları
Beni kıskandırmaya devam ediyor
Ellerimin üşüdüğünü hissediyorum

27.12.2006 Antalya
10:45

Orhan Eren Uncu

Orhan Eren Uncu

Gece

Kaldırımlar yüksek bu gün gece'ye
Bir o kadar yalnız, çıplak gece
Umursamaz anason kıvamın da
Ezgiler kaçıyor kuytulara adım, adım
Kaldırımlar yüksek bu gün gece'ye

Gece sırlarla dolu, insanları içine çekiyor
Acımasız haykırımlarla
Neon ışıklar yanıyor gece'ye
Parıltıları göz oluyor sahipsizlere
Yanılgılar, hatalar
Renk, renk olmuş insanlar
Kaldırımlar yüksek bu gün gece'ye

Keman sesi yırtıyor gece'yi anlatıyor, anlatıyor
Kemancıda yaşamış geceleri
Eskiden kalmış elbisesi,
Belki de zamanının en iyisi
Gece onu da çekmiş içine
Offf,off

Kalem tutacak eller, gelinlik giyecekler
Eve ekmek götürmesi gerekenler
Neonda kadehte kaybolup gitmişler
Ya sahipsizler,
Sahipsizler her yerde
Kaldırımlar yüksek bu gün gece'ye

10.02.2007 Antalya
Orhan Eren UNCU

Orhan Eren Uncu

Gece de bir yıldız

Gecelerim de,
Beni uyutmayan yıldız
Parlama, uyuyayım,
Sana, rüyamda sarılayım

Her günün gecesinden,
Kaçar oldum, yalnızlığa dost
Düşün, düşün berduş oldum
Gecelerimde
Beni uyutmayan yıldız
Parlama! , Uyuyayım.
Canım yanar, bırak sarılayım
Sen bilmezsin, gönül yarasının
Ağıtlara malzeme olduğunu
Mum gibi yanıp söndüğünü

Belki!
Bu gün
Kemanın nagmesiyim ben
Yalnız ürpertisi
Kopan teliyim ben
Parlama!
Birgün de uyuyayım,
Yarın!
Farklı doğayım

Bir gününde kendim için yaşıyayım
Gülerek uyuyayım
Parlama!
Beni uyutmayan yıldız

12.03.2004

Orhan Eren Uncu

Gecenin Karası

Gecenin karası, Antalya'da
İlk buluşma heyecanı
Saat kulesi yanın da
Heyacanlar, umut olur yarınlere
Akar sevgi seli, kıyıya
El ele, kol kola
Heyecan sarar
Gecenin karasın da, Antalya da

Denizin dalgası kıyıda
Hüzün çöker gözlerine
Soğuklaşır bakışlar, korkutur
Yarınler, mücadele büyür
Ufukta, dalgalarda
Antalya da, kıyıda

Kale içi eşya olur, anı olur
Ara sokaklar dolar
Aşıklar el ele, kol kola
Duygular, dalga dalga
Gülücük olur, öpücük olur
Gecenin karasın da Antalya'da

2004

Orhan Eren Uncu

Geleceğim Sana

Bir gün elimde bir çiçek demeti
Dinlediğim aşk şarkılarının nağmeleri
Ve utangaç korkularım
Geleceğim sana titrek adımlarla

Kokuşmuş barları, yalnız adımları
Sile sile arkadan
Eski acılarımı yüreğime sindire sindire
Geleceğim sana titrek adımlarla

Zaman yıpratmış, beni
Özlemlerim can yakıyor
Hayallerim de, tuttuğum ellerin
Sevemeyeceğim kısrak delisi saçların
Geleceğim sana titrek adımlarla

Geleceğim sana,
Acılarımla sarmaladığım, ağıtlarla sardığım
elimde bir demet çiçek ile
Yanımda O, karşımda sen
Yüreğimde pıhtılaşmaya yüz tutmuş, Bir ben...
Geleceğim sana titrek adımlarla

03.35
04.03.2006

Orhan Eren Uncu

Gelinlik

Hoş gör beyaz gelinlik
yakanda al bir gül..istedim
içinde sevdiğimi..çok diyorlar
karanlıklar da yer seçiyorlar
hoş gör beyaz gelinlik

aşk-a zalim diyorlar
yanıyor yüreğim,onu bile çok görüyorlar
sevmek zor, can yakıyor diyorlar
sevdiğimi vermiyorlar
hoş gör beyaz gelinlik

beyaz gelinlik yanımda,yanıbaşım da
göz yaşlarımda yıkanmış
sevgiyle süslü..
al al kurdele takılmış
hoş gör beyaz gelinlik,saramıyorum

Ben gönül mahkumu oldum
seni de mahkum ediyorlar
aşk-ı yaşayamayanlar
gelinliği kefen görüyorlar
hoş gör beyaz gelinlik

karanlıklar dolmuş,çaresiz aşıklarla
aşk nedir bilmeyenler aşk'ı acı yaşayacak
karanlıklar birden güneş açacak
hoş gör beyaz gelinlik
hoş gör
06.08.2006

Orhan Eren Uncu

Gençliğim

Bir dünya var; gençliğim
Yaşayamadığım, yorgun
Kan ve zulümle beslenen
Mesken temeli, can olmuş
Oyun alanları morg olmuş

Bir dünya var gençliğim
Sürekli kaynayan
Umutsuz gençliğe, yük olmuş
Zamanı umutsuzlukla
Yoğurmuş gençliğim

2004

Orhan Eren Uncu

Gören Körler Ülkesi

Gören Körler Ülkesi

Anlamsız bir zaman,
Yer, gören körlerin ülkesi.

Yürümekten yollar aşınmaz derler...ama aşınıyor.

İnsan fantezileri ile büyür, hayalleriyle yaşlanır.
Zaman o kadar çabuk geçer ki!

Bir zaman sonra kenarda unutulmuş, peynir parçası gibi yavaş yavaş çürür küflenir,
olduğu yerde yok olur gider insan.

Ne hayaller, ne fanteziler kalır ve sonra birileri onu son vazife olarak görür, sonuç
kimsesizler mezarlığı.

Zaman, doğru şartlar oluştuğunda ne güzel de olur vazgeçilemeyen cennet bahçesi, ya
şartlar oluşmamışsa düşünmek bile kötü;

Hava soğuk...

Adımlarımı büyüterek vitrinlere bakarak ısınmaya çalışıyorum. İlerde dolmuş
duraklarının yanında simit arabasının köşesinde, kıpırtı hareketlilik ilgimi çekiyor.
Yürüyorum o yöne doğru, bağırsıklar çağırıyorlar.

Soğuk, ayazla bir olmuş geceyi çağırıyorlar...

Dolmuş durağında balık istifi insanlar. Karmaşa içinde yaşanan hayatlar. Beklemediğim
bir şey irkiliyorum ellibeş altmış yaşlarında ihtiyar bir kadın..

Bu durumun, bir hikaye bir öykü olmasını düşünmek istiyorum veya fantastik bir film o
durum için bile kötü hissettiklerim.

Üşümekten vazgeçiyorum içim, yanıyor...

Bir şeyler yapmak istiyorum korkuyorum, utanıyorum, hiçbir şey yapamadan olduğum
yerde donup kalıyorum bir şeyler yapmalı, yapılmalı...

İçim yanıyor fakat üşümekte olan beni daha üşür daha çaresiz yapıyor bu durum.

Hareket edemiyorum bakıyorum kadıncağızın gözlerine. O gözler çaresizliği değil, gücü.
O yoksulluk, insanlığın acizliğini anlatıyor bana. Yaşayanmış bir hayatı.

Çaresizliğimi ve yokluğumu lanetleyerek dönüyorum sırtımı bütün utanmışlığımla
haykırmak istiyorum, ben bir insanım, siz insansınız o da bir insan....

Aklım karıncalanıyor, belini bükmüş zaman, ne zamandır sokaklarda acep, belli ki! Yok
bir ailesi elinden tutanı. Olsa, bu akşam vakti üstü başı bin perişan Pazar arabasından
bozma valizini sıkı sıkı tutmuş ne yapıyor o karmaşada bir başına.

Acaba en son ne yemiştir? Ne zaman yemiştir?

Bir ailesi yok galiba bir ilgileneni, üstü bin perişan, kirli belki ama sokaklar evi olmuş. Elleri kararmış pislikten bakımsızlıktan, çatlak çatlak her tarafı, kurak vadileri anlatıyor nasırlaşmış her yeri.

Kim ister bu şekilde yaşamayı.

Beline sarılı atkıdan bozma kuşağı bir zamanı anlatıyor sanki güzel yaşanmış zamanları ne kadarda yoksul çaresiz. Belindeki kuşağıyla süslemiş kendini salmış püskülünü yandan. Ne de olsa o bir kadın, Zaman boynunu bükmüş olsada belkide bir anne.

Bir zamanlar iyi durumda iyi biriydi. Belki de bir ailesi, peşinde koşuşan çocukları vardı. Zaman iyi davranmamış olmalı. Bir ailesi var mıydı? var ise bu durumdan haberdarlar mıydı? Bu duruma nasıl gelmişti? İnsan evladı ne kadarda acımasız olabiliyor.

Belki o zamanlar bu tür garibanlarını koruyan bir devlet belediyeler veya sosyal kurumlar vardı. O zaman ki yaşadığı yerde bakıp görenler vardı. Belki bir ailesi. Gerçek insanlar gerçek yöneticiler...

Şimdi!

Cadde ortasında dolmuş duraklarının durma noktasında elinde Pazar çantasından bozma valiziyle gezen, Banyo maşrapası içindeki yemeği ile günü kurtarmaya çalışan yaşlı bir kadını insan olarak gören birileri vardı.

Orhan Eren Uncu

Gözlerini Kapat

Bazen Dostum
Kapatacaksın gözlerini yalnızlığa
Haykıracaksın mutluluğa
Gel beni sar, dermişcesine
Yürüyeceksin kendi yüreginde
Yağmur havasında
Bırakacaksın kendini, sevdiğinin kollarına
Yaslanacaksın omzuna

Bekle!

Zarif elleri, saçların da dolaşıyor
Biraz daha sarıl
Yakınlaş

Bazen dostum
Kapatacaksın gözlerini yalnızlığa
Sevdiğin yanında
Yürekleriniz bir bütün olacak
Resimlerdeki gibi
-O ne bakış
-O ne biçim süzme
Sanki, sanki
Bir bütün, tek parça
Kocaman bir kalp
İşte O zaman

Kalbin çok büyümüş
Hep yanında olmasını isteyeceksin
Güzel bir ilkbahar akşamı
Beklenen haykırış
Benimle evlenirmisin?
Titrek, titrek
Birden bakışlar donuklaşacak
Bir yük binecek, mutluluğun yamacına
Verilmesi gereken karar, onay ister!
İşte o zaman!
Kapatacaksın gözlerini yalnızlığa
Kocaman bir evet
Sarıl
Artık o senin!
Sarıl mutluluğa

02.03.2004

Orhan Eren Uncu

Gül ve Umut

Sen bir gül istiyorsun bir tanem
Gül umuttur benim için
Ve dalında güzeldir
Senin,
Benim yanımda olduğun gibi

Güller solar canım umutlar gibi
Bırak dalında kalsın

Ben sana,
Bulutlardan bir gül yaparım
Üstüne isimlerimizi yazarım
Bir ömür seninle açarım

Güller dalında güzeldir
Güller solar canım umutlar gibi
Bırak dalın da kalsın

21.01.2007 Antalya

Orhan Eren UNCU

Orhan Eren Uncu

Gün Işıyor

Günün ilk ışıklarında
Deniz görünmüyor çığ'den sisten
Balıkçı tekneleri, patpatlar
Gün'e açılıyorlar dalga, dalga

Daha ilerde,
Haşmetine yandığım dağlar,
Üstünde pamuk, pamuk bulutlar
Yağmurla köşe kapmaca oynuyorlar

Sabahcı kahvehanesi kenarı, olmuş doğal bahçe
Açıyorlar ilk baharın can çiçekleri
Üstünde arılar, arılar bal topluyorlar

İnsanlar yürüyor gün'e Sabahın ilk ışıkların da
Gözler de umut, ekmeğe ekmeğe koşuyorlar

Güneş yükseliyor küçük bedenlere
Ellerinde umut çiçekleri, her yer oyun bahçesi
Oynaya, oynaya güzel yarinlere, top koşuyorlar

Anneler alıyor güneşin yüksekliğini
Akşam oldu haydi eve
Zaman geçti, yemekler, yemekler pişecek

Gün ışığını geceye veriyor yıldızlar parlсын diye
Yıldızlar sabahı bekliyor,
Gün, ilk ışıklarını...

28.02.2007
Orhan Eren UNCU

Orhan Eren Uncu

Güneş Farklı Doğar

Belki de!
Umudumuz tükenmişti
Ekmeksiz sofralar da
Belki de yarın
Güneş, bizim için farklı doğar.

Umutlar zeytin olur
Keder beyaz peynir
Bizde yiyecektik elbet
Tadın da, kıvamın da
Belki de yarın

Soğuk kış günlerin de
Odunsuz sobanın çevresin de
Umutlar kağıt inceliğın de
Çıtırtısı olmayan,
geçici bir sıcak
Belki de yarın
Güneş bizim için farklı doğar.

Orhan Eren Uncu

Güneşi Koy Cebine!

İnsan zaman zaman
Duygularının üşüdüğünü
Kendini yılmış hisseder hayatta
Biraz dur ve düşün
Sevginin sıcaklığını
Mutlu günleri hatırla
Güneşi koy cebine, ısınırsın

İnsan zaman zaman
Kendini yalnız, karamsar hisseder
Uzaklaş, koşar adımlarla
Anlamsız karmaşadan, karamsarlıktan
İlkbaharın ilk ışıklarını düşün
Güneşi koy cebine, aydınlanırsın

İnsan zaman zaman
Her istediği olsun ister
Her güne umutla başla
Tomurcuğun, toprağa kavuşması gibi
Ağacın toprağa sarılması gibi içten
Çiçek açmışcasına mutlu
Güneşi koy cebine, yağmur olursun

İnsan zaman zaman
Küçük olaylardan mutlu olur
O anın hiç bitmemesini ister
Hayellerinin gerçek olmasını
Zamanın durmasını
Her anı dalga dalga yaşamak ister
İşte o zaman
Güneşi koy cebine, deniz olursun

02/01/2005
13:25

Orhan Eren Uncu

Hayat

Bir yorgunluk yoludur hayat
Siyah saçtan beyaza
Çakıl taşlarının altına saklanmış

kimi zaman keskin
kimi zaman kaygan

Umutlarla dolu bir haritadır hayat
Taştan topraktan çamurdan
Derelerin tepelere sıkı sıkı sarıldığı

Kimi zaman hırçın
Kimi zaman kurumuş

Özlemlerle örülmüş bir candır hayat
Telden demirden
Sıka sıka yürek yakan,can acıtan

Kimi zaman güzel
Kimi zaman kötü yaşanan

05.05.2006

Orhan Eren Uncu

Haykırıyorum

Yırtarcasına yüreğimi, haykırdım,
Bir gülücük, bir ekmek
Yeterdi belki, yalnızlıklarda
Umutsuz zamanlardan, yoruldum?

Gözüm yaşa yaban, yağmıyor
Umutla bakıyorum her yana,
Haykırıyorum yine yırtarcasına yüreğimi
Elim gitmiyor,
Sevdiğimin dağınık, yorgun saçlarına
Yüreğim yanıyor,

Ulaşamıyorum mutluluğa
Yine haykırıyorum,
Bir umut diye

Yok olmuş umutlarım,
Küf kokuyor
Yüzüm de çizgi
Saçım da ak oluyor
Yüreğim de sessiz bir haykırış
İçime işliyor, yırtarcasına!

11.12.2002

Orhan Eren Uncu

Hırçın

Deniz taşıyım bu, hayatta da
Her çalkantıda, bir oraya bir buraya
Sürüklenen
Hırçınım ben
Sevgide mutluluk da kaybolan

Rüzgarım, dalga yaratan
Her dalgada yıkılan
Hırçın, yalnız
Ağlayanım fırtınada
Kendimi bulanım ben, yağmurlarda
Dalgayım bu hayatta
Mavi, mavi
Ada gibi,
Yalnızlık la, yeşerenim ben
Artık
Artık, dere oldum
İçin, için akan
Akarken sağa sola çarpan
Hırçın, yalnız..

22.10.2004

Orhan Eren Uncu

Huzur

Kötü rüzgârlar esiyor, mutluluğum üzerinden
Umutlarım ve tacirleri ne de güzel anlaşır olmuş
Ezgilerden müziklerden korkar oldum,
Her an bir karanfil kopacak, huzursuz oldum.

Yolu, yokuş olan, yollar vardır
Her gün, yürüyene yol, diğerine yokuş olur
Yağmur'u, kar'ı yolun yalnızlığını
Yamacında açan karanfilleri olur
Huzur, huzur

-Bakıyorum,
Belki anlamsız yaşadıklarımız, zor
Zaman dedikleri, bebeğim, ne anlamsız, ne zor
Her taraf sis, görünmez, zaman korkmuş bu günlerde

Kapanmışız içimize, derdimiz geçmiş, bir'i bin
Mutluluğu ararız yalnız, sazlar çalar, keman, ney
Ezgiler yayılıyor her yere
Rüzgârlar esiyor mutluluğum üzerinde
İnsanlarım mutsuz, gülmüyor bu günlerde

Zaman, zaman
Bazen, alıp başımı gitmek isterim,
Mutlu olunacak yerlere
Mutluluk nedir ki vatanımdan güzel
Huzur, huzur
Esiyor rüzgârlar

Ant. 13.04.2009

Orhan Eren Uncu

İlkbahar

Ağaçlar giyiniyor çarçabuk
Yapraklar için filiz açıyor
Güneş acele ettiriyor, ilkbahara
Gelecekler, gelecekler diye
Fısıldıyor
Sevgililer, bunu duymuş, görmüş gibi
El ele, göz göze
Bir ağaç aramakta

02.03.2004

Orhan Eren Uncu

İmkânsız aşk

İmkânsız aşk yoktur güzelim
Sev sev, sev sonsuza kadar
Aşk dediğin, uzaktan uzağa
Umutların gizli sevişmesi değilmidir?

Aşk dediğin,
Gökyüzünün bir ay'ı bir güneş'i
Sonsuz göğsüne sarması değilmidir?

Aşk dediğin,
Her yeşilliği, cennet bahçesinden bir parça
Her kurumuş yaprağı, dalında yeşil görmek değimidir,
Öyleyse sev, sev sonsuza kadar.

Bir gün olur,
Senin de yüreğinde ki taşlar oynar
Gözyaşların da yavaş yavaş yıpranarak
İşte o an, zaman durmuş akmiyordur

O an başın ellerin arasın da
İçin için her an onu özlüyorsan
Ve yüreğinin derinliklerinde ki onu
Çağır uzaklardan yanına, olmadı rüzgâr ol kon yanağına
Bak gözlerine.

İmkânsız aşk yoktur güzelim
Aşk içten olduktan sonra
Yeter ki karşılıksız olmasın
Sev, sev sonuna kadar.

28.05.2008 Ant.

Orhan Eren Uncu

İnsan Ayağa Kalktı

İnsan ayağa kaktı,
Haykırıyordu ademden bu zamana kadar
Yaşamışlıklarına, yeter yeter diyordu
Bükülmüştü omurgası yaşadıklarından
Gözlerinde ki öfke emeğini sarmıştı
Onundu, emekti, kazanılmıştı

Yaşadıklarını hak etmiyordu
Ben insanım diyordu, çalıştım çabaladım
Hakkım nerde diyordu
Hangi aç göz bakmıştı emeğine
Kimler, kimlerdi onlar
Neden almıştı ekmeğini
Başını salladı
Dinmeyen öfkesi,
Yüreğine yaş oluyordu
Uzun zamandır çalışıyordu
Öfkesi,emeği,
Boynunu bükmesine engeldi
O İnsandı,
Hakkını,Emeğini arıyordu.
Boynunu bükmeyecekti

İnsan ayağa kalktı
Siz beni anlamadınız diyerek seslendi
Nefesi tükenmişti oysa ki!
Bir çok ürün vermişti,
Bir çok can
ama şimdi yargılıyordu kendini

Ekmeğini emeğini arıyordu
Yorgun bedeni sallandı
Oturmayacaktı duyuracaktı kendini
Ekmeğine aç gözle bakana
O da çalışmalıydı, O da koşmalıydı
Ve ekmeğin nasıl kazanıldığını anlamalıydı
Çalmak ne kadar da kolaydı
Ve anlamalıydı emeğin ne olduğunu

Ve insan yorgun bedenine yenik düştü
Son haykırışı onun vasiyeti oldu
O insandı,emeği vardı
Diğerleri gibi emeğini başkaları çaldı
Dürüstlüğü onuru onu insan yapmıştı
O İnsandı Adem zamanından gelen

28/05/2007 Antalya
Orhan Eren UNCU

Orhan Eren Uncu

Kar Yağıyor Umutlarıma

Kar yağıyor umutlarıma
Kara gözlerine bakarken resmin'den
Üşüyor kalbim saçlarında ki, beyazdan
Bakışların, esiyor yüreğime
Çiğ tanesi oluyor, yerleşiyor
Üşüyorum,
Tutunmak istiyorum
Dalgalı saçlarına
Kaybolmak, koklamak istiyorum
Kar yağıyor umutlarıma

14.02.2004

Orhan Eren Uncu

Karanfil Günler

Mum ışığında karanfil günler, geçti
Umut türkülerin de yeşerdiler
Aydın günlere, filiz filiz
Kr kurşunlarda tkendiler
Karanlık ellerde bir bir
Sahipsiz,

Mum ışığın da karanfil günler, geçti
Karanlıklardan kimliksiz kurşunlar geldi
Neden geldi?
Nereden geldi?
Bilinmediler!
Karanfiller soldu,
Işıklar söndü, mumlar yandı
Mumlar yandı, ışıklar söndü
Onlar hiç sahipsiz olmadı

Karanfiller bir bir soldu
Mumlar yandı, ışıklar söndü
Mum ışığın da karanfil günler geçti
Onlar hiç unutulmadı

Orhan Eren UNCU
01.02.2007 Antalya

Orhan Eren Uncu

Karikatür Hayatlar

Karikatür Hayatlar

Hayat başlıyor tüm umursamazlığıyla
Vücutlar kan ter
Bir avuç yiyeceğe
Her gün azap yolculuğu
Olurlar, olmazlar
Ezilip bükülenler
Her şey konuşma balonların da
Karikatür hayatları yaşıyoruz
Sızlayarak

Gün umursamaz
Kahvaltısız sofralara
Ve oyun başlıyor
Daracık bir sahne,
-Perde açılıyor
Yarım ekmek kepçe peşine
Her telden her insan
Aç aç, toku oynuyor
Eğilerek, bükülerek
Sızlayarak

Akşamlar oluyor
Azap yolcuları dönüyor
Aklında bin bir sorun
Kahvaltısız sabahların akşamını,
Düşünerek
Konuşma balonları büyüyor
Eve yaklaştıkça
Kelimeler hep aynı
Balonu doldurmayaçak kadar tiz güçsüz
Çocuklar çığlık çığığa

Her şey konuşma balonların da
Eğilerek, bükülerek
Karikatür hayatlar yaşıyoruz
Sızlanarak

11.03.2007 Antalya

Orhan Eren Uncu

Karlar Yürür

Bir yol yamacı, anlamsız giderken
Gözün takılır dağın yamacına
Karlar yürümüş yalnızlığa
Sarılmışlar dağlara,

Gök yüzü, çok mavi,
karlar yürürmü anne?
Karlar yağar, Umutlar ıslanır anne
Karlar dağları özlemiş anne

Soğuktu hayat pencereden baktığın da
Yalnızlıklar üşütür oldu anne
Zaman dediğin nedir ki!
Atan bir kalp, durmasın anne
Benim kalbim gibi yalnız,
karlar yürüyor anne,
Tutmuş elimden beni, yürüyoruz anne
Arkadaş o, arkadaş anne

Dağlara baktım gökyüzü ağıladı anne
Sardı anne sen gibi yıkadı her yeri
Gözyaşım ile
Ürperdim, ürperdi her yer
Yıkandı her yer yalnızlığımla

Zaman durmuyor anne, durmasın da
Tık, tık, tık
Yağmurlar yağmurlar da yağsın anne
Kar da yağsın
Zamanım sıkışır oldu anne
Tık, tık, tık
Hep güneşim olsun istedim
Güneşimde doğdu anne
Açtı güneş
Gölgeme sarılmış, ben onu özledim anne
Karlar yürür oldu anne
Yağmurlar sarar gökküşağı nankör oldu anne

Karlar yürür anne, yürüdükçe sürer hayat
Sen ben biz gibi
Üşüsek de ıslansak da
Kar yürürse toprağa dost olur anne
Toprağa arkadaş olur tomurculuk olur anne
Dağa yoldaş bizlere can olur anne
Yalnızlık da kaybolur yeşilde anne...

Orhan Eren UNCU
12 Aralık 2010

Orhan Eren Uncu

Karmaşa 1

“Kadınlar, mutlu olamadıklarını buğulu gözlerle itiraf ederler!
Mutlu edemedikleri, kocalarının arkasına sığınarak!”

Yıllar geçmiştir iyi yaşanamadan ve mutluluk artık çocuklar da saklıdır.
Çocuklara verilen sevgi, özgür olduklarını hissettirir onlara ve özgürlük sanılır
yaşanılanlar.

Hayat fantezilerden gerçek hayata döndüğün de anlaşılır gerçek.

Sorunları çözümlenmek karşılıklı konuşulan iki kelimedir aslın da. Hatalara neden
vermeden. Kazanımları kaybetmeden!

Orhan Eren Uncu

Karmaşa 2

Kısa mesafede uzun koşuşturmacalar vardır veya öyle sanılır.
Aslında yapılan hiçbir şey yoktur. Beden yerinden kalkmaz her yer uzaktır o an.

Baktığında olduğundan daha uzak yerleri görüyorsunuz. Her gün ki yaşananlar rutinleşmiş, alışkanlık olmuştur yaşanan hayat.

Bu durumdan çıkıp kurtulmak için arayışlar başladığı an, bahaneler çıkar bir bir ortaya artık her şey bahane olmuştur haklı olduğunu düşünüp sığınırınsın bahanelere.

Kopmuştur artık her şey zaman hızlı ilerlemeye başlar. Haklı olduğunu, doğru olduğuna inandığın bahaneler için. Bu olgular seni, sen yapmaktan alır farklı bir hayat çizgisi koyar karşına. Beğenmediğin rutin hayatı özler arar olursun daha sonra.

Bahaneler, bahane olmaktan çıkmış seni aşmıştır.

Sen artık sen değilsindir.

Senin olanlar artık senin değildir

Sen onları heba etmiş, doğru sandıkların bahanelerle cezalandırmışsındır kendini ve hayatın hiçbir zaman rutin olamayacağını anlarsın.

Kısa mesafelerde uzun koşuşturmacalar olacaktır elbet bu durum yaşanan hayatı hiçbir zaman rutin yapmayacak kadar gerçek olacaktır.,ve sen yüzleşmek zorunda kalabilirsin.

Orhan Eren Uncu

Kırık Kalp

Bir başlangıçtı ayrılık
Yalnız adımlarım için
Düzendi bu kaçık hayat
Açılan bir pencere
Kırılan bir kalp

Ayrılkıdı ders olan
Yalnızlıktı konu
Yoktu parlayan yıldız
Gülen insanlar
Kırılan bir kalp

Yoktu parlayan güneş
Kıyıya vuran hırçın dalgalar
Umutsuz yaşam
Direnecek bir hayat

Yaşamak vardı, kaçamak hayatı
Duygusuz bu zamanı
Direnmek vardı, mutsuzluğa
Yakalamalı, yeni hayatı

13.02.2004

Orhan Eren Uncu

Kıyıda!

Dalgalara dayanmış
Birini görürsen eğer
Yağmurla yağın
Sevgiden mahrum
Tirmalıyorsam boşuk havayı
Mutlu görünmek için eğer
O benimdir

Özlemden sarılamıyorsam, canıma
Kaçıyorsam yalnızlığa
Dalgalara dayanmış
Kaderimi sorguluyorsam, martılara
O benimdir

2004

Orhan Eren Uncu

Kirlenmiş Yaşam

Kirli camlar ardında
Güneşin sığağı
Parlar,gözyaşlarımda

Ordan oraya koşuşanlar
Duvar kenarında
Tiner çeken oğlan

Köşe başın da ekmek dilenen
İhtiyar amcam

Yürekler üşümüş
Donuklaşmış yaşanan zaman

Güneş parlarsa da cam pis olsada
Kirlenmiş bir yaşam
Açlıkla uğraşan
Bir çok insan

11.12.2002

Orhan Eren Uncu

Maske

Karadağlar omzunda Turkuaz,
Az beride çağlayan dere,
Saklambaç oynuyorlar gece içinde

Gece yalnızlığa sarılmış
Gökyüzü öksüz, yarın olacak gün'e
Yıldızlar da tatsız

Ufukta hüsrân esintileri,
Sabah olmasını beklerken
Umutlar, bir esiyor, bir inliyor,

Elimde papatya, boynunu bükmüş
Bir bir yapraklarını dökerken
Sevdi, sevmedi, oldu, olmadı
Üşüdü gecede
Tüm çıplaklığıyla

Zaman geçmiyor derken
Ruhum her yerde
Ağaçlarda, derede gökyüzünde
Yine sabah oluyor
Maskem,
Maskem nerede.

28.11.2007 Ant.

Orhan Eren Uncu

Mendil

Bir mendil düşümü,
Yanaklarından sırlı sıklam,
aşkmıdır gözlerinden yağın,
Yoksa yansımamıdır mutluluğun,
Bir sızı var içim de derinden gelen,
Bir de kocaman özlem.

Umutlarım karışıyor, mutluluk olanın duvarlarına,
Soğuk, çok soğuk
İçimde yeşerttiğim her güzel şey gibi, kaybolan
Neden hüsrân?

Bir an gelir,
bir mendil kayar yanağının kenarından,
Bir gül kurumuş dağılıyor tutunduğu daldan.
Yoksa aşkmıdır kaybolan,
Bir mendil düşümü.

02.06.2009

Orhan Eren Uncu

Mutlu Olmak

Senin ile vardım, seni yaşardım
Rüzgarın esintisini, güneşin parlaklığını,
Hep sende yakalardım,
Olmadığında yanımda
Huysuzlaşır!
Çılgınca hep seni arardım
Koyunun, kuzusu misali

Rüyalarıma girerdin
Prencesler gibi,
Ben ise kahraman prens
Sabahlara kadar koşardım
Hiç yorulmadan, seni arardım
Seni yüreğime koyacak,
Yer bulamazdım
Dalgalı saçların,
Siyah zeytin gözlerin
Ben seni hep,
Mutluluklarda arardım
Bir gün olur da,
Kayar gidersin kollarımdan,
İnan ki! ,ben
Hiç mutlu olamazdım

27.05.2002

Orhan Eren Uncu

Ne Diyebilirim Ki! Mutluluğa

Ne diyebilirim ki! Mutluluğa
Beni sar demekten başka
Yanıma yanaştığında

Karanlık gölgelerden
Aydınlık çiçek bahçelerine, uzanırken
Sevdiğimin, kollarında
Düşmeksizin, sırlı sıklam, sarılırken
Ne diyebilirim ki! Mutluluğa

Ayrılıklar, yalnızlıkla, kaybolmuş!
Parlamış güneş, mutluluklara
Aydınlatmış, ısıtmış
Sırlı sıklam, bir yeşil, her yer bahçe
Ne diyebilirim ki! Mutluluğa
Aşk ve mutluluk balayında
Sorunlardan arınmış tane, tane
Sıcak, sımsıcak
Ne diyebilirim ki! Mutluluğa

07.11.2004
15:51

Orhan Eren Uncu

Nerdesiniz

Ben bir ocuğum
Ben uyurum sevgide
Kıvrıl,kıvrıl
Bir oyana,bir buyana
Sarıl,öp beni

Ben huzurda oynarım
Kıvraş,kıvraş
Bir aşağı,bir yukarı
Tut elimden
Sarıl,öp beni

Ben bir ocuğum
Sarıl sıkı,sıkı
Ben dűşerim,esintide
İtme tut,sarıl
Sıcak,sıcak
Korkuyorum!
Annee..
Üşüyorum,
Babaa..
Sev beni,sarıl,sımsıcak
Nerdesiniz...
Anne..
Baba..

13.11.2005

Orhan Eren Uncu

Ocağıma Yas Düştü Anne

Anne!
Zaman her şeye ilaç derler
Bize zehir oldu
Kendi yolumuzdu, zordu
Tutturmuş gidiyorduk
Önümüzdeki küçük taşlar
Dağ oldu anne

Yanardı ocağımız üç beş odunla
Tüterdi aşımız az tuz, az soğan ile
Dağa büyük derlerdi
Önümüzde çakıl oldu anne

Her günümü özlemle yaşıyorum
Her gün ayrılığı kadehlerle tadıyorum
Artık ne dağlara nede çakıl taşlarına bakıyorum
Ocağıma yas düştü anne

07.12.2005
19:30

Orhan Eren Uncu

Oğluma Mektup I

Sevgili Can Oğluma,

Oğlum,
Canım,
Can oğlum,

Hayat bazı insanlara daha iyi davranır. Ben o iyi davranılan tarafta değilim, inşallah sen olursun. Bundan dolaydır ki kendimi toparlayamıyorum sana dolu dolu sarılamıyorum. Tam kendimi topladım derken ilahi ki bir sorun çıkıyor, çıkartılıyor ben yaklaştıkça sen uzaklaşıyorsun, ben sana yine sarılamıyorum oğlum.

İş diyorlar, çalışıyorum, paramı vermiyorlar oğlum, diyorlar ki sorun çok, yatırım yapıyorlar, bana da hallederiz çalış diyorlar. Benim aklım sende yapacaklarımız rüyalarımnda. Seni yaşıyorum oğlum. Yine işsiz kalıyorum. Ne olduğunu bilmeyenlerle çalışılmaz oğlum açlık daha iyidir.

Zaman zaman geliyorsun yanıma gözün de bin bir umut isteklerinin olmasını istiyorsun, babam almıştır diyorsun, Bu kendini bilmezler emeğin ne olduğunu bilmiyor ki oğlum karşılığını vermeyi düşünsünler, yine para vermiyorlar oğlum.

Anan oradan haykırır para gönder diye, göstermezmiş seni bana. Para vermediler oğlum. Anlatamıyorum, anlatamam sana, sende büyüyeceksin işte o zaman anlayacaksın.

Uzaklardaydım, bir umut geldim yanına. Senin yanın da olmak için can oğlum, olmadı tutunamadım. Yanında da olamadım oğlum oysa ne hayallerle gelmişim. Orada ailem var arkadaşlarım var diyerek, yokmuş oğlum. Ne ailem ne de arkadaşlarım. Varsın olmasın, sen varsın oğlum.

Ben ne yapayım oğlum,
Alıp bir başımı gideyim mi?
Yoksa, kendini bilmezlerin, sırtımıza çıkmasına izin mi vermeliyim?

Sen merak etme güzel oğlum, emek iyidir, emek güçtür, emek insanlıktır. Karşılığını alabildiğin süre için de.

Kimsenin emeğinin suistimal etmesine izin verilmemeli.

Bende izin vermem oğlum. Sadece seni merak ederim, seni özlerim. Bana kızarsın, zaman gelir belki beni anlarsın, anlayamazsan da benim babam böyleydi dersin. Sen oku oğlum....

Sevgili can oğlum şunu unutma, ben seni utandıracak bir şey yapmadım. Sevmediler bende sevmedim. Çalış dediler, çalıştım hakkımı vermediler ben de çalışmadım. Çalışmadım çırpmadım.

Sen benim canımsın,

Can oğlum,

Sana yakınıyorum sanma sakın, yakınmam oğlum, sadece çok özledim, sadece istediğim gibi sarılamadım oğlum.

Bazen bu yaşadıklarımın korkunç bir rüya olduğunu düşünüyorum, bana kızacaksın, can oğlum ama uyanamıyorum.

Sevgili oğlum, insanların ailesine bile güvenemeyeceği bir zamanı yaşıyoruz. Öylemi olmalı siz küçükler biz büyükleri öylemi tanımalısınız, tabii ki hayır siz mutluluğu gani gani tatmalısınız.

Siz ve senler en mutlu olmalısınız fakat para denilen o illet hırsla birleşğin de yaratıklar doğuruyor. İçine sindirenler bey diyor benim gibiler şerefsiz. Ne yapalım bu hayatı yaşayacağız. Bu tür yaratıkları hayatımıza bulaştırmadan saf, duru insan gibi, şu anda küçüksün canım, yarınlar seni tüm şirinliği ile bekleyecek keşke hep de öyle olsa kendini bilmezler de bekleyecek kendin de bunu görüp anlayacaksın işte o zaman can oğlum beni daha iyi anlayacaksın. Sanma ki ben uzaklardayım hemen yanın da tam arkadayım sen görmeden de korkma.

Ben senin hep yanındayım....

Şimdi okumalısın,
Şimdi oymanalısın,
Şimdi mutlu olmalısın...

Sen büyüdüğün de insan olmalısın...
Can Oğluma...06/02/2007

Orhan Eren Uncu

Özledim

Ben sevmeyi özledim
Akşam olmaya yüz tutmuş
yanımda sen..
Dır, dır

Ne yapacağımızı özledim...
İtişip, kalkışmayı
Yok para alacağımız her şeyi seçmeyi
Sen yanımda yoksun Yaaaa
seninle alışveriş yapmayı özledim
Seni özledim

Yok para...
Benimle pazarlığını
Sen bulaşık yıkarken
Seni seyretmeyi özledim
Ben gidecektim, veya sen
Ben giderim..
Beraber gitmeyi özledim

Senin yanında
Yemek yapmayı
Mutfağını dağıtmayı...
Deli deli bağırmanı özledim

Sabah olduğunda
Senin çiçek gibi açmanı
Sen kızdığında
Kaktüs çiçeğini sevdiğimi özledim..
Seni özledim..
Yanında deli deli debreşmeyi...
Seni sevdiğimi özledim

21.11.2005
01:24

Orhan Eren Uncu

Rahat Uyu Anne

Geçti günler bir bir çar çabuk
Hayat zor ve zalim
Artık büyüdüm çaresizim annem!

Oku demiştin okumadım
Çalış demiştin, çalışmadım
Hatırlarım seni uykusuz gecelerinde
Hep bana yetismeye çalışırdın, hasta yorgun
Anlamadım, anlayamadım
Adamda olamadım annem

Yok yok, senin suçun yok
Ben çalışmadım, anlamadım annem
Hüzün dolu günler geldi geçti
Artık büyüdüm, yorgunum annem
Öğrendim açlığı, yokluğu çaresizliği
Uykusuz geceleri

-Ne olur dur

Gözlerime bakma, öyle
Saçlarımı sıvazlama
Rüyalarında yaşama, düşünme
Büyüdüm artık, rahat uyu anne
Pamuk ellerinle bastırma, başımı yüreğine

Ben seni dinlemedim, anlamadım annem
Çaresizliğin de yalnızlığında
Uykusuz gecelerinde
Artık büyüdüm, baba oldum,
Rahat uyu annem

10.10.2001

Orhan Eren Uncu

Rihtim

Korkunç bir maviydi görünen
Sokak ışıklarından yansıyan
Çiseliyen yağmur altında
yalnız, rihtimde

Yalnız bir gece
İtilmiş duygu yüklü
Islak, çaresiz
Günün ağarmasını bekleyen
Yorgun bir beden, bir insan
Islak taş duvarlar
Parlamakda, zorlanan yıldızlar
Konuşmak da zorlanan yalnız adam
Yorgun bir beden, Rihtimde
Gün ağarmıyor, çiseliyen yağmurda
Zaman; park etmiş yorgunluğa
Hırçın mavi karanlık
Akıyor sonsuzluğa
Dalga dalga yalnızlığa
Rihtim da, Yağmur altında
Yalnız bir ben

01.04.2004

Orhan Eren Uncu

Rüya

Uzaklara bakarsın umut içinde
Canlanır düşlerin deki melek
Anlatır seni, sana canlanır yarinler
Umut olur gökyüzü masmavi
Bulutlar gelinlik olur sarar her yeri
Haydi artık,
Yıldızlar, yıldızlar gelecek

Deniz de dalga olmak istersin
Canlanır düşlerindeki melek
Martılarla arkadaş olursun sen
Deniz de yürürsün melek ile el ele
Martılar yol çizer size
Kıyı uzaklaşır enginlere gidersin
Haydi artık,
Balıklar, balıklar saklambaç oynayacaklar

Uzaklara bakarsın dağlara
Dağları saran ağaçlara
Hoplaya zıplaya denize koşan dereciklere
Canlanır düşlerin deki melek
Çocuklar ile çocuk olursun
Şincaplarla koşarsın, kozalaklarla top oynarsın
Bin bir türlü dost vardır
Sen kaçarsın, onlar kaçar
Haydi artık,
Yeni filizler açacak,
Yeni yeni yuvalar kurulacak

11.08.2008 Ant

Orhan Eren Uncu

Rüzgarlar Esiyor

Saatler
Gece Yıldızlarını gösteriyor
Ben esiyorum yalnızlıklarda
Arıyorum seni...

Gece olunca
Çaresiz aşk şarkıları çalıyor rüzgarlar
Taş plaklar gibi nefes nefese

Hüzünler esiyor,geceyi itercesine
Gece tan'a hasret,Ben sana...

Gün açıyor,umursamaz
Dallar çiğ tutmuş
Gecenin göz yaşlarında
Güneşini arıyor,Ben seni

Geceler oluyor,günler geçiyor
Çaresi olmayan aşklar
Zaman içinde yitip gidiyor
Saatler
Geçmiş bir ömrü gösteriyor
Sen gibi,Ben Gibi
Rüzgarlar esiyor..

19.04.2006
Ankara

Orhan Eren Uncu

Sabah

Bu gün sabah her gün'den farklı
Yüreğimde dört mevsim
Her anında seni yaşıyorum
Gülümsemen de kaybolup dalıyorum
Sensiz geçen zamanı yaşıyorum

Bu gün,
Anlamını yitirmiş her şey canlı
Radyoda çalan kırık şarkı
Daha anlamlı, daha sıcak
Şarkılarda buluyorum seni
Kıpır, kıpır notalarla süslenmiş
Rüyalara dalıyorum, yokluğunu yaşıyorum

Bu gün sabah her günden farklı
Cam kenarın da çiçekler oynaşıyor
Toprağına su almak,
Güneşe gülücük atmak için

Bu gün sabah,
Çiçekler daha al, daha kırmızı
Daha ak, daha sarı
Toprağına su, dalına güneş arıyor
Gün'e gülücük atmak için
Belki de, geline taş olmak için

Yok, yok
Dalın da çiçek, yanımda sen
Ve lanetlediğim yalnızlık
Bu gün sabah, her günden farklı açıyor

12.01.2007 Ant.

Orhan Eren Uncu

Saka Kuşu

Benim yaşadığım yerde
Kuşlara tuzak kurarlardı
Ekmek uğruna,
"Saka" adını ilk öyle duydum
Sonra gördüm

O kadar güzeldi vahşiydi
Ama ağa kurban,
Kafese mahkum bir hayvandı

Ne yapmıştı, Neden avlanırdı
İşte ilk kuş avım öyle başladı
Sonra,
Sakalar görünmez oldu

-Baki yakalardı
-Ben yakalamazdım

Ben kuşları sevdim, O kafesleri
Belki onun için sevmedim baki'yi

Baki ile kavga ettik
Herkes küstü bana
Avcılığım ordan geliyor

Ben saka kuşlarını çok sevdim
Ama nasıl öterler, kafeste hiç bilmedim

Gri kanadın da siyah perçem vardı
Şadece candı vahşiydi,
Özgür olmalıydı...

22.01.2007 Antalya

Orhan Eren Uncu

Sarhoş

Sarhoşlar diye bağırdı adam,
Başının üstünde bitmiş, içki şişesini sallayarak

Ben içtim siz sarhoş oldunuz...
İçi içine sığmıyordu, haykırmak istiyordu,
Vücudu yorgun üstü bin parça,
Hayıflandı...

O çalışmıştı, emeği yokluğu biliyordu
Zamanla sınırları yıpranmıştı ama
Artık sessiz kalmayacaktı
Sessiz düşünmek ona göre değildi artık.

Yüzündeki hayat çizgileri, iyice derinleşmiş
Kurak toprakları andırıyordu
Ne kadarda geç kalmıştı
Oturduğu yerden çevresine bakındı
Yıllarını eşleyip ekip diktiği topraklarda
Kayboldu bir an.

Çocukları bir zaman sonra soracaktı
Belki de öldükten sonra...Sorgulayacaktı

Biz neden açız?
Biz ekmedik mi?
Biz biçmedik mi?
Biz üretmedik mi?
Çalışmadık mı?
Nerede Bizim emeğimiz?
Bizim hakkımız?

Bu düşünceler içinde çırpındı kaldı!
Vicdansızlar diye haykırdı.

Sömürdünüz...
Sarhoşlar diye bağırdı adam,
Şişeyi nasırlaştırmış elleri ile var gücüyle sıkarak.

Ben çalıştım,
Biz çalıştık ama siz emeğimizi meze yaptınız..
İnleyerek, sömürdünüz diyebilirdi.

Artık her şeyi anlamıştı
Neden bir şeyleri yoktu.
Neden yarı aç, yarı tok tular
Ayağa kalkmalı ve anlatmalıydı.

Sarhoşlar diye bağırdı adam,
Başının üstünden içki şişesini sallayarak
Tüm hissiyle çaldı yere şişeyi.
Rahatlamıştı. Ayağa kalkmıştı...
Emeğine sahip olacaktı.

Hakkını arayacaktı.
İnsan olacaktı.

03.10.2007 Ant.

Orhan Eren Uncu

Savaş

Ha bir, öksüz kalmışız
Ha bin, öksüz kalmışız
Biz, her gün ölüyoruz

Barışlar arkasına saklanmış
Savaşlarla süsleniyoruz
Mutluluk şarkıları tükendi, artık
Kitle kitle ölüp gidiyoruz
Ardından ölümlere, ağıt yakıyoruz

Güç diyoruz,
İnsanlık diyoruz,
Her tarafta katliam izliyoruz,
Reklam olsun,
Bir insana dağ deviriyoruz
Ne zamana kadar..

Açlık nedir? Unutmuşuz
Müsrif olmuşuz, şükretmiyoruz
Göz önün de yaşananları, görmez
Konuşulanları duymaz olmuşuz
Ne zamana kadar

Konuşmamız gereken, zamanda susmuş
Her şey olmuş bitmiş
Biz savunmuşuz, neden?
Ha bir, öksüz kalmışız
Ha bin, öksüz kalmışız
Biz, her gün ölüyoruz

Artık, açlığı yokluğu görmeyelim mi?
Bir ölüme çok can yanıyor
Artık dur demeyelim mi?
İnsanlar ölmesin
Açlık yokluk bitsin
Şapkaları çıkarıp,
İnsan olduğumuzu görmeyelim mi?
Müslüman, Hıristiyan, Türk, Ermeni, Yunan
Biz insanız demeyelim mi?

Ha bir öksüz kalmışız
Ha bin öksüz kalmışız
Biz, her gün ölüyoruz
Bir ölüme, çok can yanıyor
Analar, ağıta yatmış kalkmıyor
Bunu göremiyoruz, ne zamana kadar?

Orhan Eren Uncu

Sen Üzülme

Sokaklar boştu,yalın gecelerde
Ben yalnız bir başıma,seni düşünürken
Ama sen üzülme,yalnızlık hep vardı

Kuşların çığlıkları
Ürkek adımlarıma arkadaştı
Ama sen üzülme,acı hep vardı

Artık caddeler dar
Sokaklar sonsuz görünür oldu
Ama sen üzülme,özlem hep vardı

Geceler iniyor
Gündüzler çıkıyorum
Arıyorum nefes,nefese
Ama sen üzülme,
Artık mutluluk resimlerde kaldı

Antalya
12.10.2006

Orhan Eren Uncu

Sen Vardın

Sen vardın,
Zaman ne de çabuk geçti
Her yer tomurcuk, çiçek
Yeşil ile oynaşırdık
Çiçek tomurcuk olurdu,
Tomurcuk fidan,
Meyvası sen olurdun
Ne baharlar geçti

Sen vardın,
Ne baharlar geçti
El ele, kol kola
Garip bir hüzün kaplardı yüreğimizi
Yaprak olur, kururduk
Yağmur olur, yağardık
Toprak toprak, kokardık
Sel olur akar, akardık

Sen vardın,
O zamanlar ne de çabuk geçti
Kış kapımızdaydı
Üst baş perişan, çar çamur
Ayaz günler de, el ele yürekten yanardık
Can, candık ah O yaz...
O yaz...
Mutluluklar dert oldu..
artık sen yoktun...
O güzel günler anı oldu...
O yıllar zamanla kayboldu...
Sen yoktun...

Orhan Eren UNCU
18/05/2007

Orhan Eren Uncu

Seni Özledim Oğlum

Bilirmisin?

Bir umuttur özlem
Beklediğine sarılmak için
Zamanı durdurmak
Akreple yelkovana rest çekmektir özlem

Bir umuttur özlem
Uzak yürekleri
Bir birine tutturmak
Sıkı sıkı sarılmak
Kopmadan kalbe yapışmak
Bir umuttur anlık zamanda
Sevdiğini elini tutmaya çalışmaktır özlem

Özlem yürekten üşümüş
Dudakların çarpışması

Özlem, terminal hatlarında
Kaybolan duyguları bağlamaktır yürekten

Uzatıp elini yüreğine
Bırakmaksızın sarılmak
Yıkılmadan kopmadan

Trenin raylara sarılması gibi
Benim seni yüreğime
Hapsetmemdir özlem

Özlem hiç kopmaksızın
Benim yanımda olmandır
Tükenmeden ayaz gecelerde
Senin geleceğini bilerek
Beklemektir sabahı
Gün doğana kadar

Ve seni yanımda olduğunu görmektir özlem
Ve seni içime çekmekteğim andır özlem
Şevgili oğlum..
Özlem sensindir...

14/01/2006
02:24

Orhan Eren Uncu

Sesleniş

dayanamıyorum
uyan ben uyan,
uyan biz uyan

bazen yaşadıklarımın,
yaşadıklarımızın
korkunç bir rüya olduğunu düşünüyorum

bana kızma,
kızmayın
ama uyanamıyorum

ne oldu bizlere, bize
uyan Türkiyem uyan
uyan ben uyan

dayanamıyorum

02.04.2007 Antalya

Orhan Eren Uncu

Sevgi iekleri

Güneş açar
Doğar sevgi iekleri
Yağmur yağ, a iek
Sevdiğimi ssle
Yüreğim mutlu
Filizlendi sevgi iekleri

Deniz vur dalganı
Gönül kıyıma
Haşret çekiyor yüreğim
Yağ yağmur
Yeşersin yüreğim
Es rüzgar
Götür beni sevdiğime
Filizlendi Sevgi iekleri

31.08.2001

Orhan Eren Uncu

Sitem I

Çiçek açsın yüreğin
Şakla gözyaşlarını
Görmesin hayin bakışlar
Dik dur! Sutun gibi
Yıkamasınlar

Gözlerin de burukluk
Yüreğin de yorgunluk
Erler, gelinler büyütmedin mi?
Yeteri kadar dert çekmedin mi?
Mutluluğu hak etmedin mi?

Aç yüreğini,
Bırak kalbin, şen atsın
Davul çalarcasına,
Bırak sevgini, uçsun
Kanat çırpırcasına, özgür'ce mutluluğa

11.12.2002

Orhan Eren Uncu

Soğuktu Gözleri

Soğuktu gözleri,
Saçında ki beyaz gibi
Yorgundu yüreği
Yakasına taktığı, solmuş gül gibi
Gökyüzü neden maviydi
Beyaz niye soğuktu onun için
Biçare,
Sokaklar da,gezerken
Soğuktu gözleri,
Beyazdı artık saçları

08.03.2005

Orhan Eren Uncu

Son Durak

Yollar bitmiyor
Özlem son durakta ise
Kavuşmak, yolları bitirmiyor
Sevenler sarılmadıkça
Uykusuz geçen yollarda
Kuruluyor olası hayeller
Hiç kopmayacak, sıcak rüyalarda
Yollar bitmiyor

Sevgi son durakta ise
Sabah gelmiyor zamanında
Yıldızlar daha parlak
Güneş açmıyor
Sevgiyle giderken yollarda
Üşümeksizin, sevecen

Yollar bitmiyor
İki kalp bütünleşecekse
Ne gecede
Ne de gündüzde
Yollar bitmiyor, mutluluk da
Son durakta

Hediyeler, bir utangaç sarılıp sarmalanmış
Sevgiyle özlemle kucaklanmış
Pembeleşmiş yanaklarda
Yollar bitmiyor
Sen yanımda olmayınca...

04/01/2006
19:10

Orhan Eren Uncu

Sonbaharda Aşk

Sonbaharda yaşamak aşkı
Yağan yağmurda
Yorgunluğunu atan ağaçlar altında
Islak, ıslak
Sonbaharda yaşamak aşkı

Yağmur çiseliyor
Çiseleyen yağmur
Yazın sıcakını ıslatıyor
Hüzünler akıyor öbek, öbek
Yalnızlığı sürüye, sürüye
Sonbaharda yaşamak aşkı

Yağmur çiseliyor
Yazın son sevgi çığlıkları
Islanmış sonbaharda
Ağaçlar hüzün döküyor
Atılan her adımda
Sevgiler daha sıcak
Daha yakın, ıslak, ıslak
Sonbaharda

08.12.2005

Orhan Eren Uncu

Sonra!

Zaman mevsimleri kucaklarken,
Ben yalnızlıklarla kucaklaşıyorum

Sonra!

Yüreğimin bir tarafına yalnızlığımı,
diğer yanına,
yalancı gülüşlerimi koyuyorum.

Mutluluklarda vardı elbet,
Mutlulukları nereye koydum! aranıp duruyorum.

Zaman bu,

Onları bulamayacağım yerlere saklamış olmalı.
Dönüyor dünyam her yana.

Sonra!

Akşamlar oluyor, uykusuz sabahlar
Umut delineni arıyorum,
Elime tutuşturulan kadar.
Tuzluktan düşen tağneler gibi keskin bir tat eriyip giden.

Sonra!

İnsanlığımı arıyorum
Tutunabildiğim kadar gerçek,
Ulaşamadığım kadar yalnız
Dönüyor dünyam yer yana

Yalancı gülüşleri duyuyorum...
Tüm yalnızlığıyla...
Zaman mevsimleri kovalarken.

23.08.2007

Orhan Eren Uncu

Şehit Anam

Bu topraklara kem gözle bakma!
Bu topraklara hain hain yanaşma!
İlmek, ilmek Şehit anaların
Cumhuriyetle sarıp sarmaladığı
Vatanım var..

Bu toprakların temelinde
Çoluk, çocuk Şehit anaların
Damar, damar
Kanla işlediği Yurdum var
Bu topraklara yan bakılmaz...

Kurtuluş savaşın da
Yurdun dört bir yanın da
Cephede askerinin yanın da
Yoktan var ettiği
Azık, Su, Cephaneyi taşıyan
Yurdu ilmik, ilmik dokuyan
Şehit analarım var..

Bir elinde yokluk
Bir elinde mermi
Yurdu için,
Canını hiçe sayan
Askerine aş, su cephane yetiştirmek için
Kendini, kurşuna siper yapan
Şehit analarım var...
Bu topraklara yan bakılmaz..

Bu topraklar da
Şehit Analarımın
Kanla bedelini ödediği
Canla yetiştirdiği, can verdiği
Asker, Polis, Öğretmen,
Sanatçı, memur, işçi
Can can torunları var
Bu topraklara kem gözle bakma..

24.11.2005

Orhan Eren Uncu

Tanrı, yürü İnsan dedi!

Tanrılar hadi yürü dediğin de insana, insan durmuş ve düşünmüş olmalı ya da körü körüne yürümüş. Önüne bir engel çıkana kadar. Aslın da bu yürüyüş çokta, uzun olmamış.

Önüne engel çıkan insan, önce yadırgamış olmalı ki! Engeli aşmak yerine engeli nasıl aşarız düşünmeden dolaşmış arkasına, harala gürele her yer kan revan. Dağılmalar başlamış insanlarda bir engel diğer engeli koymuş insan evladının önüne. İnsan evladı ilk engelde takılıp kaldığı için O şaşkınlık tüm engellerin aynı olduğunu düşündürmüş olmalı engel gecilmez bir yoldur düşüncesiyle uzunca bir zaman vermesi gereken mücadeleyi vermemiş, verememiş.

İnsan evladı. Bu zorlu yolculuğun da daha çok üretmek yerine üretene muhalif olmuş. Bu durum başlayan bölünmeyi arttırmış gruplar köyleri, köyler mahalleleri, mahalleler şehirleri, şehirler ülkeleri...vb.

Yine bir bölünme olmuş ve ülkeler ırklar, dillere göre ayrılarak yeni ülkeler oluşturmuş ve yeni savaş alanlarının yerleri belirlenmiş. İnsan evladı bununlada yetinmemiş.

Tanrılar hadi yürü dediğin de insan'a neyi anlatmış olmalı ki! İnsanlar bölündükçe bölünmüş. Milatlı yıllar geçmiş bir çok savaşlar olmuş bir çok kişilerde kurban.

Oysa ki bir adam babamız, birde hava anamız yokmuymuş. Biz uzunca süren bu hayatın ırkdaşları değilmiyiz..

Allah birdir.

Hadi yürü insan diyen de. İnsan oğlu bu, bir anı diğeri'ni tutmuyor.

Bu seferde benim tanrım senin tanrın diye bölünmüş ve yeni bölünmeler! Bu durum insan oğlu'na bir o kadar engel ve kan getirmiş yalnız bu durum bir o kadarda terbiye etmiş. Bölgeler ve ülkeler kan ile iyice süslenmiş bezenmiş.

Milatlı yıllar da başlayan bu durum insan oğlu'nun nereye doğru yürüdüğünü bilmediği için engeller büyümüş büyümüş. İnsan oğlu bu engelleri de ulaşılmaz salkım saçak bir duruma getirmeyi başarmış. Ve geçen zaman, gelişen teknoloji'yi ve yürüyen insanı...

Tanrı düşünüyor olmalı, ben ne yaptım diyerek? Ve yürüyen insanın önüne bir engel koymuş Tanrı. Adına da kıyamet demiş, anlayana.

İnsan oğlu bu engel önüne konulduğun da ne anlamış olmalı ki!

Atmosfer de kocaman delinmeler olmuş. Fabrika denilen üretirler birkaç kapitaliste yem olmuş..ama yolunu şaşırın yine insan oğlu..insan evladı olmuş üç beş kişi bak üretim..derken insan oğlu yüzünden. Allahın insan oğluna lütfettiği Doğa ana da nasibini almış.

O gülüm dalga dalga ağaçları bilinçsizce kesip yok etmişler dere yataklarını değiştirmişler. Denizleri doldurup kendini üretici sananlara yeni alanlar açmışlar. Ve erozyonlara nedenler vermişler. Anlayacağınız, doğa ana ya da bir rahat vermemişler.

İnsan oğlu yürümeye devam etmiş. Doğa ana sıcaktır, sevecendir, anaçtır anadır fakat o da zaman'a insan oğluna yenik düşmüş. Her çocuğu'nu büyüten ana gibi...

Doğa ana da kıyamet demiş.

Allah biliyor

Tanrılar, İnsana yürü dediğin de bunun da olacağını biliyor olmalı ki! Kıyamet diyor. Fakat insan oğlu hala yürümeye devam ediyor.

Bölündükçe bölünerek bir engeli aşmak yerine engeli de içine alarak.

Tanrı insana yürü dediğin de, insan ne anlamış olmalı ki!

02.04.2008 Ant.

Orhan Eren Uncu

Televizyon

Televizyon

Şubat 1, öğleden sonra

Mutluluk üzerine yazılmış makaleler, gazetede vahşet haberleri bir kaosun habercisi gibi insanların beyinlere yerleşiyor haber kanalları bir birlerinin tekrarını yapıyorlarken magazin haberleri tüm uçukluğu ile çarpık hayatları anlatıyor...tüm acımasızlığıyla insanlar bakmıyorlar dışarıda neler olup bittiğine televizyonlar da gösterilen herşey onlar için yeter oluyor bir zaman sonra kanalların yer yer anlamsız programları sürükleyip götürüyor başka başka hayatlara...

İnsanlar küçük kareye bakıp günlük hayatları yaşıyorlar televizyonlar olmadan önce bu hayat nasıl yaşanırdı? O zaman bu insanlar ne yaparlardı? Bu gün yarından daha güzel olacak mı mücadelesi yaşıyor insanlar. Yarın acaba ne olacak korkuları için de aklın da bin bir türlü soru, sorun tartışmalarla örtüyorlar. Geleceğini sorgulamadan sadece ve sadece yarını hesalıyorlar, öylemi olmalı? Hayat bir günden mi ibaret? Biz bu hayatı Televizyon kanallarının yardımı olmadan yaşayamaz mıyız kendi hayatımızı yönlendirmek için televizyonda gördüğümüz bir ünlünün ceketinden mi giymeliyiz veya sponsor bir firmanın koltuk takımlarından mı almalıyız..Kendi bütçemizi hesaplayıp kesemize uygun olanı ne zaman almaya başaracağız..Belki benim şu yazdıklarım zamanın bir parçasında herkesin yaşadığı bir şey ama biz bunun ne kadarını kabulleniyoruz.

Yeni evlenecek çiftlerden örnek verecek olursak eğer bu insanlar güzel bir oluşum kurmuşlardır ve güzel bir karar almışlardır. Kararlar verilmiş aile kurulacaktır bu karar alındıktan sonra artık alış veriş zamanı gelmiş çatmıştır evin sabitleri ve sabit olmayanları neden yeni evli bir çift 3-5 yıl sonra arızalacağını bildiği halde 2 kişinin kullanacağı bir buzdolabı yerine 6-7 kişinin kullanacağı bir buzdolabı alır ki? Arıza olayını da geçerse eğer neden bütçesine uygun olanı almaz da daha büyük modellere yönelir. Geçim sıkıntısının çok yoğun olarak yaşandığı bir zamanda eşyle daha güzel zaman geçirmek yerine neden kendini borçlar altında ezilmeye mahkum eder. Neden eşyalar bir başlangıç için en son teknoloji olmalı televizyon kanallarının bize bir hediyesimidir bu durum acaba....

Ebeveynler bu oluşumun arifesinde sanki kendileri ödeyecekmiş gibi neden bastırırlar şu da olsun bu da olsun diye. Bu tür kararları çiftler kendileri alamaz mı, almamalı mı! .. Televizyon aslında hayatımızın büyük bir bölümünü kendi programları gibi yönlendirmeye devam ediyor. İnsanlar artık eğitimlerini dahi televizyonlar üzerinden yapmaya başladı kaynaksız ne kadar kendilerini yetiştirebilirler ki veya bu bilgi ne kadar gerçekçi olabilir. Artık eskisi gibi kitaplar okunmuyor insanlar için yazılı her şey ikinci üçüncü plana atılmış durumda okumak yerine televizyondan seyretmek insanların daha kolayına geliyor.. Bu durum daha yüzeysel ve ezberci bir kitlenin oluşmasını sağlıyor...belkide rant kapısı olan televizyonların bizim üstümüzdeki başarısıdır bu acaba biz buna izin vermelimiyiz...

Bu arada sanal hayatı da gözardı etmemeli o uçsuz bucaksız derya yalnız ne kadar gerçek, ne kadar güvenilir. Televizyonların yetişemediği son noktaya giren bir olgu "İnternet"

Tüm çıplaklığı, çarpıklığıyla sürekli gelişim evresinde tutulması kartel gruplara sıcak rantlar sağlayan para makinası. Ah benim güzel insanlarım ben biz sizler bu hayatta kimlerin hayatlarını yaşıyoruz? Kimlere para kazandırıyoruz...

Bir zamanlar tiyatrolar festivaller şimdi kocaman Televizyonlar..
Bir zamanlar ansiklopediler vardı şimdi İnternet..
Bir zamanlar sayfa sayfa mektuplar şimdi Cep telefonları..
Daha neler neler kaybettik..acaba..

Orhan Ereñ UNCU
1 Şubat Öğleden sonra

Orhan Eren Uncu

Türkiyem

Türkiyemin eli kınalı
Doğduğundan beri var altından tacı
Ne badareler atlattı,kimlere baş kaldırmadı
Ata ocağı,bereketi bol Türkiyem

Türkiyemin, her bir yeri kale
Onurlu şehitlerimin ruhu ile,sarılmış çelik gibi bedeni
Denizler gibi yüreği
İnsanlarınla,ne büyüsun Türkiyem

Savaşlara, savaş demedin
İhtiyar çocuk genç,yoklukla inşaa ettin
İnsanınla yoğurdun,kanla sıvadın
Ata ocağısın Türkiyem

Dünyaya şerit çektin
Benim vatanım burası dedin
Ülkeler arası köprüsün sen
Ata ocağı, bereketi bol Türkiyem

2004

Orhan Eren Uncu

Uçarcasına

Bir kuş kanat açıyor.
Umutla, rüzgarlara yaslanmış,
Konacak bir dal, bir yamaç arıyor
Gurbet çiçekleri,tomurcuk
Güçsüz narin,Yok dalı yamacı,
uçuyor uçuyor.

Bir kuş kanat açıyor,
Umuda sarılmış,yorgun
Rüzgarlar tedirgin,
Gurbet çiçekleri tomurcuk,narin
Dal, yamaç tutmaz yorgun,
Fidan ürkmüş,
Kök, sarılamaz toprağına öksüz

Bir kuş kanat açıyor
Sığınmış sıcak sandığı rüzgarlara
Derman yok, nede konacak bir dal
Nede bir yamaç,
Uç uç, yükseklerle,
Daha da uç,ne dala ne yamaca

22/01/2010 Ant.

Orhan Eren Uncu

Umut izgisi

Umut izgisinde
Bir dalgadır yakalanılması gerek
Uzun, taş engebeli yollarda
A, susuz köşe başlarında

Umut, bir zeytin, bir ekmek
Başını soktuğun yerdir
Gecenin korkunluğunda

Umut, yalnızlığı davet eder
Tükenmiş durumlarda
Umut adım atmaktır
Karanlıktan, aydınlığa
aresizliği defetmek
Mutlulukla kucaklaşmaktır, Umut

27.04.2004

27.04.2004

Orhan Eren Uncu

Utaniyorum

Hayat insanlara ne kadar da acımasız
Savaşlar ne kadar yoksul ve çaresiz
Ağitlarla süslenen destanlar
Bir çoğu çocuk, toprağa sarılmış insanlar
Başım öne eğiliyor, utaniyorum

Mutluluğu hak etmeyecek ne yapmışlar
Oturmuş düşünürken,
Bazı soysuzların rant kavgası
Gözümün önünden geçen çığlıklar
Artık yeter diyen haykırıışlarım
Tükenmişliğimin verdiği utanç
Başım öne eğiliyor utaniyorum

Zaman merdivenlerini tırmanan insanlar
Televiyon kanallarının yönlendirdiği bizler
O cicili, bicili elbiseler içindeki onlar

Bize neyi anlatıyor
Oturmuş düşünürken,
Ansızın her taraf kan revan
Boyaya batmışcasına, ıslak yapışkan
Savaşı yansıtıyor, yeter diyen haykırıışlarım
Tükenmişliğin verdiği utanç
Başım öne eğiliyor, utaniyorum

Savaşlar olmasın diliyorum, tüm kalbimle
Ve haykırıyorum yeter
Utandım,utaniyorum..

12.12.2006 Ant.

Orhan Eren Uncu

Uzaktan Bir Ezgi Duyulur

Uzaktan bir ezgi duyulur
Ayaz gecelerde
Uzakta, çok uzaktan
Sanki sözünde sen varsın
Sanki ben varım

Gün ağarıyor artık
Yavaş, yavaş
Uykusuz gecelerime

Gün ağarıyor
Güzel olacak yarınlar
Yavaş, yavaş

İniyor aşağıya katmer, katmer
Kirli pencereden
Ezgiler yol oluyor

23.10.2004

Orhan Eren Uncu

Üşüyor yaz sıcakında

Üşüyor yaz sıcakında
Bir çocuk ağlıyor, duvar kenarında
Aç susuz, üstü başı bin parça
Elinin kiri renk olmuş suratında

Umutsuzluk korkuyla arkadaş
Üşüyor yazın sıcakında

Buğulu gözlerle bakıyor her tarafa
Bir sevgi arıyor, yaşamak umuduyla
Vitrin olmuş sokaklarda
Üşüyor yazın sıcakın da
Bir çocuk

05.12.2005
16:50

Orhan Eren Uncu

Varoşlar

Bugün varoştayım
En yokuşundan yollar
Kaldırımsız çarpık
En yoksulum bugün
Filemde açlık, yüreğimde yokluk
Bugün varoştayım

Yüküm ağır yolum tez
Sırtımda bir umutsuzluk
Havam kışa sarmış
Ben ayaz olacak yarinlere
Ya onlar, en yoksusulum bugün
Yoksulundan bir mutfak
Çaresizinden, bir çorba
Bugün varoştayım
Son param, harçlık olacak canlara,
Bana kaldırımlar

Kadına ne anlatacağım
Nasıl cana, can katacağım
Önümüz bayram
Yokluk benimle, patron pariste
Bugün varoştayım

Dönermi bu varoşun yolları
Olurmu çamurdan asfalt?
Kerpiçten tuğla?
Kadın bükmüş boynunu
Dikermi başını bu akşam
Oy, oyy
Bu elbiseye yama gerek
Elbiseye yama atacak yer gerek
Kadını ikna etmek gerek
Her yerim sızlar
Bugün varoştayım

Dam akıyor devlet can yakıyor
Yokluk ayaz olmuş burnumdan akıyor
Kömüre ne hacet, çalı çırpı yemek yapıyor
İçinde yaprak kaynıyor
Bugün varoştayım

20.12.2006 20:15 Antalya

Orhan Eren Uncu

Vatan

Derelerden, tepelerden geçtim
Taştan topraktan aktım
Döndüm, döndüm, dönüyorum
Her yerim vatan

Esiyor rüzgarları
Buram buram alinteri
Akıyorum, aktım
Dalından, ormanından
Döndüm, dönüyorum
Yer yerim vatan

Köylerimi gördüm, emeği
Kasabaları, kentleri canlarımı gördüm
Döndüm, dönüyorum
Her yanıma yürek yürek insan

Ansızın durdu yüregim
Doldu gözlerim
Gözümde canlandı verilen şehitlerim
Döndüm, döndüm, dönüyorum
Her yerim vatan

11:35
14.09.2006

Orhan Eren Uncu

Yağmur Yağıyor

Yağmur, yağmur yağıyor,
Başım pencereye yaslanmış, seni düşünürken
Yağan yağmur her damlada seni bana taşıyor
Sel oluyor akıyorum
Senin kaçamak bakışların,
Balkonda ki çırpınışların
Gel hadi, gel diye çağırıyor

Her anın bir heyecan
Elinden tutmadan mahalleden geçmek,
Nefes nefese
Koştur koştur adımlarla
Ağabeyinden korkarak

Heyecan,
Heyecanlarımız vardı,
Şekillenecek bir gelecek
Mutluluk hayalleri, bir hayat
Bir de ağabeyinden dayak yememek
Ama ne heyecandı
Yağmur altında elimde sen, kaçır adım
Zatüre olmak

Yağmur yağar o ara, hız kesmeden
Biz, yer ararız el ele herkesten uzak,
Sırlı sıklam
Başımı göğsünün üstüne yaslamış
Kalbinin atışını dinlerken, seni koklamak
Ellerin ellerim de, yüreğim zaten sende
Yağmur, yağmur yağıyor

16.09.2007

Orhan Eren Uncu

Yalnızların Uykusu

Her gün, üstüne örtündüğün örtü bile
Zamana yenik düşüyor
Her geçen gün, onu daha tok
-daha kalın yapıyor
Yalnızlıkla besleniyor sanki!

Dönüp duruyorsun,
Yalnızlığın sana sıkı sıkı sarıldığı yer de
Mutlu yaşanmış günlere sığınarak
İçine işliyor derinlere gömülüyorsun
Uyu uyuyabilirsen...

Gecenin bir yarısın da
Uyuma provaları, zaman ne kadarda acımasız
İrkilip kalkıyorsun,
Yattığın yer tanınmaz ve korkunç gözüküyor

Her şey hayata birazcık daha tutunabilmek için
Mutluluk dediğin,
Ya rüyalar da ya da geçmişte uzanılması zor raflarda
Mutlu olmak, mutlu olmaya çalışmak
Uyu uyuyabilirsen....

Aklında beliren sorunlar,
Umutsuzluk, yalnızlık üzerine
Tüm bencillikleri güzel olan her şeylere,
-ne kadar da acımasızlar
Oysaki küçük bir ışık,
Küçük bir esinti her şeyleri değiştirecek..

Yine yarın olacak
Dünden farkı ne olabilir ki!
Konuşulamayanlar,
Çözümüne kavuşturulabilir yokuşa sürülen anlaşmazlıklar
Boş konuşmalar, boşuna tüketilmiş kelimeler...
Uyu uyuya bilersen...

31.05.2008 Ant.

Orhan Eren Uncu

Yavaş

Bakma öyle
Kocaman
Yeşil gözlerinle
Bu yürek yorgun
Çok güneşle battı
Dur

Dalgalanmasın
Buğday rengi saçların
Yüreğime esiyor
Esin, esin
Çok yapraklar döktü
Yavaş

Tutma beni
Pamuk, pamuk
Bu eller aşk'a yorgun
Nasırlı, incinmiş
Çok yağmurda eridi
Bekle

Sarılma bana candan
Nefesim kesilir
Sıcak, sevecen
Bu yürek yıpranmış
Yorgun
Çok üşüdü
Kırılır
Yavaş

16.11.2005

Orhan Eren Uncu

Yıldızlar

Basamak olsa yıldızlar
Koşarak çıksak sonsuza
Gökkuşuğuna renk olsak
Hırçın durumlarda, dalga olsak
Patılasak dağlara taşlara
Durulsak, dursak

Filiz açsak yabani tarlada
Çiçek olsak
Bal olsak bereket misali
Damak da, tat olsak

10.10.2004
Ankara

Orhan Eren Uncu

Yıldızlara Koşmak

Bir gün bir çiçek açacak
Yorulmuş yüreğinde
Bir güvercin
Sevgiden yoksun durmuş beklerken
Cam kenarında
Yıldızlara koşmak isteyeceksin
Zaman olacak
Bir beyaz güverin, camın kenarına konacak
Güneşten korkmadan,
Sudan kaçmadan
Al mendil düştü
Yorulmuş yüreğinden

Bir beyaz güvercin cam kenarına konacak
Kanadın da saklı yürek sıkmaları
Al kurdeleyle süslü
Bir güvercin konacak cam kenarına
Edası, taklalarında gizli
Saf ve duru, az hırçın
Alıp gidecek seni
Ve sen
Yıldızlara uçmak isteyeceksin
Hoplayıp yıldızları tutmak
Sende, sende ışık olup gideceksin
Yüreğinde bir çiçek açacak
Ve sen bir yıldız olacaksın

21.03.2006
01.53

Orhan Eren Uncu

Yıldızları Ört Üstüne

Sensiz bir akşam daha oldu
Çiçekler toprağını beğenmez oldu
Su artık yolunu bulamaz oldu
Sensiz yalnızlık dert oldu

-Artık uyu
Yıldızları Ört üstüne,
Mutluk Şart oldu..

Şimdi her şey, çok farklı
O gülüm canı acıtmamalı
Damakta ki acıyı, sevgiyle yumşatmalı

-Bu gün yalnızlık var, çevren de
-Uyan artık,
Sabah oldu,
Yıldızlar çekileli, çok oldu
Bu hayat da mutluluğa koşmak, şart oldu..

Zaman geçti sensiz
Nadas gören tarla, burçağı özler oldu
- Bak, su yolunu bulur oldu
Zaman, kendini geçer oldu

İnsan, insana can oldu
-O çalan davulmudur?
-O öten zurnamıdır?
İnsanlar candan oynar oldu

-Acep bu düğün, sanamı çalar?
-Bak, gelin olmuşsun..
Kalk, oynaya oynaya
Mutluluk sana duak oldu
Yıldızlar hep, senin için parlar oldu
Mutluluk senin adın oldu

Yıldızları ört üstüne
Güneş senin için açar oldu..

29.09.2006
23:50

Orhan Eren Uncu

Yıldızlı Akşamlar

Yıldızları sar bana
Diz, tek,tek yürek acıma
Sarıl, sarıl, sar bana
Canım yanmaz, alışkındır acıya
Acıyı da, aşkı da görürüm ben
Yıldızların parıltısın da
Buğulu yalnız, akşamlarda

Aşkı karıştır yıldızlarla,
sar bana
Sev beni, derin, derin
Gör beni, yeşil, yeşil

Yıldızlar,
Kararmaya başladı
Yıldızları yak bana
Akşam, yıldızlarda yaşar oldum
Gecenin karanlığında
Seni yıldızlar da arar oldum
Yıldızım, parla bana
Keskin ucunla sarıl bana
Gökyüzün de, yıldızların arasında
Parla bana
Sarıl bana

12.04.2004

Orhan Eren Uncu

Yiğit Kalemle Buluşur

Bir yiğit kalemle buluşur
Kalem türkü olur, şiir olur
Bir ezgi doğar, davullar çalar
Sıcak sevgi, dolup taşar

Bir gelin, kalemle buluşur
Sevgi olur, seslenir
Nağme olur, çiçek açar
Davul zurna çalar

Bir çocuk kalemle buluşur
Oyun olur, resim olur
Bir fidan doğar
Yeşillenir, filiz açar

18.11.2002

Orhan Eren Uncu

Yollar akıp gidiyor

Işıklar bir yanıyor, bir sönüyor
Yol akıp gidiyor
Yüreğimde bir kıpırtı
Zaman erken
Ben şehirden şehre koşarken

Duraklar gelip geçiyor
Bir duruyor bir gidiyoruz
Camlar buğulanıyor, seni bana çiziyor
Bende büyük bir kalp yapıyorum
İçin de sen
Yol akıp gidiyor
Işıklar bir yanıyor, bir sönüyor
Ben seni yaşıyorum

Zaman hüzne kaçıyor
Kalbim eriyor
Sen donuklaşıyor kayboluyorsun
Birden irkiliyor
Seni arıyorum, kalbim sıkışıyor
Işıklar bir yanıyor, bir sönüyor
Zaman akıp gidiyor

Her şehir de bakınıyorum
Ne zaman gelirsin diye
Her gelen de ben
Gidenler de sen oluyorsun
Işıklar bir yanıyor, bir sönüyor
Sen gelmiyorsun

18.01.2006
19.00

Orhan Eren Uncu

Yüreğimdeki Zenginlik

Bir gün..!
Bir zenginliğim olursa eğer
Bir yuva kuracağım
İçin de sen olacaksın
Beyaz bir gelinlikle süslediğim

Bir gün,
Bir zenginliğim olursa eğer
O yüreğimdeki zenginlik, sen olacaksın
Delicesine sevdiğim
Bir Gün..!

17.03.2005

Orhan Eren Uncu

Yüregimi Verdim

Yüregimi verdim yalnızlığa
Bir tutam karşılıksız sevdaya
Bir hiç uğruna
Beklemekten yoruldum
Sensizliğin yamacında

Parlayan iki göze bakarken
Pencerenin yansımasından,
Donuk tükenmiş..
Yüregimi verdim yalnızlığa

Beklemekten yoruldum
Kirlenmiş sakallarımda
Hüzünle dans yaparken
Sana sarılmadan, dokunmadan
Yüregimi verdim yalnızlığa

Sevgi yollarında kaybolmuş
Seni ararken koştur, koştur
Bir gülücük ol istedim
Yüreğime açan bir çiçek
Bir nefes, seni aradım
Sevda sofralarında
Kayboldum
Sevgi dehlizlerinde
Seni yaşarım sandım
Bir tutatam karşılıksız sevdaya
Yüregimi verdim yalnızlığa..

01/12/2005
18:15

Orhan Eren Uncu

Yürüdüm

Bu hayat da yürüdüm,
Yürüdüm,
Yürüyorum,
Neler olmadı ki!

Kirpiklerin,
Göz damlasında yıkandığı zamanlar oldu
O zamanlar ne çabuk da yıllandı

Saçlarım,
Karlar yağdığında beyazdı
Artık her zaman beyaz
Kışın ayazını hatırlatır gibi her an
Yollar, niye daha yokuş,
Geçilmez oldu

Mutluluklarda vardı.

Kirpiklerin, göz damlasında yıkandığı zamanlar oldu
Elimdeki sıcak, yüreğimde bir dem
Şimdi, altı kararmış
Tadılmaz ki! Tadı yok eskiden
Zaman bu, aşık atılmaz ki!
Her anı bir tat,
Mutluluk hüznle, yıkanan
Kirpikler göz damlasında yıkandı
Geçen zaman, her anını yaşattı

Güzeldi, kötüydü
Yürüdüm, yürüdüm,
Yürüyorum...

Orhan Eren UNCU
07.07.2007

Orhan Eren Uncu

Zaman

Bir zaman vardır, yürürsün
Yürürsün, yürürsün
Nereye gittiğini anlamadan
İşte o an kaybolmuşsundur, bilmeden

Bir zaman vardır, çok seversin
Seversin, seversin
Ne kadar sevdiğini, gitmiştir
Kaybettiğin de anlarsın

İşte o an,
Ne elimdir sevgiden yoksun olmak
İnsan olduğunu hatırlarsın
Zaman da tükenmiştir artık
Birler, anlar
Yürüyemez, köşeler de
Yaşayamadıkların için bahane ararsın..

Bir zaman vardır
Yaşayamadıklarını hatırladıkça
Ağlar, ağlarsın...

16.09.2007

Orhan Eren Uncu

Zaman geçiyordu

Ne yazmalıydı kader,
Mutluluğa dair,
ığlık ığlıktı, hayat denilen,
Ne de çabuk kaçardı mevsim mevsim...

Ne yazmalıydı kader,
Yalnızlığa dair,
Kelimelere sıkıştırılmış zlemler,
Ne de çabuk kaçardı an ve an
Bazen zleme, bazen mutlu günlere
Zaman geçiyordu.

Ne yazmalıydı kader,
Ayrılığa dair,
Öfkeye sarılmış olmazların arkasında
Yaşanan bir hayat.
Ne de çabuk geçerdi mutluluktan ayrılığa...
Zaman geçiyordu.

14.03.20008

Orhan Eren Uncu

Zamani Yakalamak

Bir gün
Zamanı yakalayıp
Yüreğime hapsettiğimde
Öksüz bedenim
Bir ışık kümesi olacak
Yalnızlık, anlamını yitirip
Karanlık yüreğim
Huzur bulacak
Yeşerecek, yeşerecek

Zamanın durmaya yüz tuttuğu yüreğim,
Şelalelerin çağladığı
Atmacaların, şahinlerin
En uçta dolaştığı
Cennet vadisi olacak
Zamanı, yüreğime hapsetmek
Nefes almaktan!
Çok ama, çok zor olacak,

Sen!
Yalnız bir yüreğin
Kendi yalnızlığında ki,
Çığlığını hiç duydun mu?
Duyma!
Sen mutlu olduğunu sandın mı hiç?
Sanma, mutlu ol,
Zaman, zaman, zaman.

30.07.2004
00.04

Orhan Eren Uncu